

Univerzita Hradec Králové

Filozofická fakulta

**BAKALÁŘSKÁ PRÁCE**

2017

Veronika Mrázová

Univerzita Hradec Králové

Filozofická fakulta

Katedra sociologie

**Rezidenční spokojenost cizinců a Čechů ve Smiřicích**

Bakalářská práce

Autor: Veronika Mrázová

Studijní program: B6703 Sociologie

Studijní obor: Sociologie obecná a empirická

Forma studia: Prezenční

Vedoucí práce: Mgr. Josef Bernard, Ph.D.

Hradec Králové, 2017



## Zadání bakalářské práce

**Autor:** Veronika Mrázová

**Studium:** F14BP0119

**Studijní program:** B6703 Sociologie

**Studijní obor:** Sociologie obecná a empirická

**Název bakalářské práce:** **Rezidenční spokojenost cizinců a Čechů ve Smiřicích**

**Název bakalářské práce AJ:** Residential Satisfaction of Foreigners and Natives in Smirice

### **Cíl, metody, literatura, předpoklady:**

Cílem bakalářské práce bude zjištění a porovnání rezidenční spokojenosti dvou cílových sociálních skupin ve Smiřicích a to cizinců a Čechů. Šetření bude provedeno kvalitativní metodou formou rozhovorů. Práce se zaměří na zjištění spokojenosti obyvatel v různých oblastech, především na volný čas a relaxační aktivity, veřejné prostranství, možnosti bydlení, sociální život, obchody, lékařskou péči, dostupnost dopravy a celkovou spokojenost s životem ve Smiřicích.

Leontiyeva, Y. 2003. "Cizinci v ČR: "my "a "oni "?". Naše společnost, 1(3-4): 22-25. Silverman, D. 2005. Ako robiť kvalitatívny výskum. Bratislava: Ikar. Rákoczyová, M., Trbola, R. 2009. Sociální integrace přistěhovalců v České republice. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON). Bernard, J., Mikešová, R. 2014. "Sociální integrace imigrantů na rozhraní mezi dočasnou migrací a trvalým usazením." Sociologický časopis/Czech Sociological Review 04: 521-545. Kopečná, M., Špačková, P. 2012. Rezidenční stabilita obyvatel pražského zázemí: případová studie Říčany u Prahy. Sociální proměny pražských čtvrtí. Praha: Academia.

**Garantující pracoviště:** Katedra sociologie,  
Filozofická fakulta

**Vedoucí práce:** Mgr. Josef Bernard, Ph.D.

**Datum zadání závěrečné práce:** 7.12.2015

## Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracovala pod vedením Mgr. Josefa Bernarda, Ph.D. samostatně a uvedla jsem všechny použité prameny a literaturu.

V Hradci Králové dne 9. 5. 2017

.....

Veronika Mrázová

## Anotace

Mrázová, Veronika. 2017. *Rezidenční spokojenost cizinců a Čechů ve Smiřicích*. Hradec Králové: Filozofická fakulta, Univerzita Hradec Králové. 82 pp. Bakalářská práce.

Hlavním cílem této bakalářské práce je zjištění rezidenční spokojenosti obyvatelů Smiřic, kdy se zaměřuje na dvě určité skupiny, a to na Čechy a cizince. Zkoumanými oblastmi budou bydlení, sociální vztahy, bezpečnost, doprava, čistota města, obchody, služby a občanská vybavenost, volný čas a celková spokojenost. Metoda výzkumu: polo-strukturované rozhovory.

Teoretická část je zaměřena na pojem rezidenční spokojenost, rezidenční prostředí, kvalitu života, cizince a jejich integraci v České republice.

Dále se soustředí na přehled empirických poznatků a metodologický postup.

V praktické části je představeno město Smiřice, odpovědi jednotlivých respondentů, souhrnné informace jednotlivých aspektů rezidenční spokojenosti a jsou zodpovězeny výzkumné otázky.

Klíčová slova: rezidenční spokojenost, rezidenční prostředí, kvalita života, cizinci, integrace, Smiřice

## Annotation

Mrázová, Veronika. 2017. *Residential Satisfaction of Foreigners and Natives in Smirice*. Hradec Králové: Faculty of Arts, University of Hradec Králové. 82 pp. Bachelor Degree Thesis.

The main aim of this thesis is to discover the residential satisfaction of population of Smirice. It focuses on two main groups – natives and foreigners. Surveyed areas are housing, social relationships, safety, traffic, cleanliness of the town, shops and services, leisure time and overall satisfaction. Methods: semi-structured interviews.

The theoretical part is focused on the term residential satisfaction, residential environment, quality of life, foreigners and their integration in the Czech republic.

I also concentrate on an overview of empirical findings and a methodological approach.

The practical part introduces the town of Smirice, answers of individual respondents, summary information on individual aspects of residential satisfaction and answers the research questions.

**Key words:** residential satisfaction, residential environment, quality of life, foreigners, integration, Smirice

## Poděkování

Chtěla bych poděkovat panu Mgr. Josefovi Bernardovi, Ph.D. za odborné vedení při vypracování bakalářské práce. Jeho poznámky, komentáře a připomínky mi ve vypracování práce velmi pomohly. Chci také poděkovat všem respondentům, kteří se zúčastnili výzkumu.

# Obsah

Úvod .....	10
1. Teoretická část .....	12
1.1. Rezidenční spokojenost.....	12
1.3. Kvalita života a faktory, které ji ovlivňují .....	14
1.4. Cizinci.....	15
1.4.1. Definice .....	15
1.4.2. Integrace cizinců .....	15
1.4.3 Rozdíly v rezidenční spokojenosti cizinců a Čechů .....	16
2. Přehled empirických poznatků.....	17
2.1. Rezidenční spokojenost.....	17
2.2. Integrace cizinců.....	18
2.3. Kvalita života .....	20
3. Metody výzkumu.....	21
3.1. Cíl a výzkumné otázky .....	21
3.2. Výběr vzorku.....	21
3.3. Polo-strukturované rozhovory, jejich průběh a zpracování.....	22
4. Empirická část.....	24
4.1. Město Smiřice.....	24
4.1.1. Obyvatelé města Smiřic .....	25
4.1.2. Kultura.....	25
4.2. Respondenti .....	26
4.2.1. Cizinci .....	26
4.2.1.1. Respondent 1 .....	27
4.2.1.2. Respondent 2 .....	28
4.2.1.3. Respondent 3 .....	29
4.2.1.4. Respondent 4 .....	31
4.2.1.5. Respondent 5 .....	33
4.2.1.6. Respondent 6 .....	34
4.2.1.7. Respondent 7 .....	35
4.2.1.8. Respondent 8 .....	36
4.2.2. Češi.....	37
4.2.2.1. Respondent 1 .....	37



4.2.2.2. Respondent 2 .....	39
4.2.2.3. Respondent 3 .....	40
4.2.2.4. Respondent 4 .....	41
4.2.2.5. Respondent 5 .....	42
4.2.2.6. Respondent 6 .....	43
4.2.2.7. Respondent 7 .....	45
4.2.2.8. Respondent 8 .....	46
4.3. Souhrnné výsledky jednotlivých aspektů rezidenční spokojenosti .....	47
4.3.1. Bydlení .....	47
4.3.2. Sociální vztahy .....	48
4.3.3. Bezpečnost .....	50
4.3.4. Doprava .....	51
4.3.5. Čistota města .....	52
4.3.6. Obchody, služby a občanská vybavenost .....	53
4.3.7. Volný čas .....	55
4.3.8. Celková spokojenost .....	56
4.4. Shrnutí a zodpovězení výzkumných otázek .....	56
Závěr .....	58
Seznam použité literatury .....	60
Internetové odkazy .....	62
Přílohy .....	1
Příloha č. 1 – Scénář k rozhovoru .....	1
Příloha č. 2 – Ukázka kódování v programu Maxqda 12 .....	3
Příloha č. 3 – Přepis rozhovoru .....	4
Fotografie č. 1 – Náměstí .....	19
Fotografie č. 2 – Hřiště .....	20
Fotografie č. 3 – Základní škola .....	20

# Úvod

Tato bakalářská práce je zaměřena na rezidenční spokojenost cizinců a Čechů ve Smiřicích. Toto město bylo vybráno z důvodu trvalého pobytu autorky práce.

První část práce se zabývá představením pojmu rezidenční spokojenost, rezidenční prostředí, poté volně přechází k tématu kvalita života, které s ní souvisí. Dále se zaměřuji na cizince v České republice a v minulosti již provedené výzkumy na toto téma.

V metodologické části představuji svůj postup při získávání respondentů a jejich odpovědí při rozhovorech.

Další, empirická, část se zabývá samotným výzkumem. Představím Vám zde město Smiřice, jeho historii, obyvatelstvo a kulturu. Dále se věnuji respondentům. Přiblížím zde jejich odpovědi, které jsem získala při rozhovorech a shrnu je ve výsledcích z jednotlivých aspektů rezidenční spokojenosti.

Cílem této práce je zjistit rezidenční spokojenost cizinců a Čechů ve Smiřicích a to v několika oblastech, kterými jsou bydlení, bezpečnost, doprava, občanská vybavenost, volný čas, čistota města, turismus a sociální vztahy. Budu zjišťovat, které oblasti jsou pro respondenty důležité, které se nejvíce liší, co respondentům chybí a podobně.

V této práci budu odpovídat na výzkumné otázky, kterými jsou:

- Jak jednotliví cizinci a Češi hodnotí aspekty rezidenční spokojenosti?
- Které aspekty, a v čem, se nejvíce liší u těchto dvou skupin?
- S čím jsou ve městě respondenti spokojeni a co by naopak chtěli změnit?
- Jak jsou celkově spokojeni cizinci a jak Češi?

V tomto městě ještě nebyl proveden žádný průzkum, který by zjišťoval rezidenční spokojenost. Bylo by možné vybírat z velkého množství cílových skupin, kde by mohl být proveden výzkum. Já jsem se rozhodla svou práci zaměřit na dvě

skupiny obyvatel, které se liší státní příslušností. V poslední době se setkáváme s pojmy migrace, přistěhovalci, cizinci a podobně. Cizinci se stěhují do českých měst stále víc a bude zajímavé zjistit, jak právě oni a Češi vidí nabídku tohoto malého města, zda Smiřice opravdu dokáží uspokojit všechny potřeby respondentů jak po fyzické, tak po sociální stránce a zjistit klady a zápory města očima 2 odlišných skupin.

Druhým důvodem je má čistě subjektivní zvědavost. Odjakživa sympatizuji s cizinci, sama jsem žila delší dobu v zahraničí, kde jsem byla cizinkou já. Zajímá mě proto jejich spokojenost s životem tady.

# 1. Teoretická část

## 1.1. Rezidenční spokojenost

Pojem rezidenční spokojenost definuje to, jak obyvatelé vnímají prostředí, ve kterém žijí (Weidemann, Anderson 1985).

*„Rezidenční spokojenost je kognitivním komplexem, který odráží, do jaké míry jsou naplněny potřeby jedinců v místě jejich bydliště.“* (Lu 1999, s. 282).

Zjišťování rezidenční spokojenosti lze vztáhnout na celkové obyvatelstvo nebo jen na jeho části. Rezidenční spokojenost úzce souvisí s kvalitou života. Pokud je člověk ve svém prostředí spokojený, zlepšuje se i jeho kvalita života (Dvořáková 2010).

Součástí rezidenční spokojenosti je spokojenost s bydlením, bezpečností, obchody a službami, volným časem, možnostmi vzdělání, dopravou, možnosti kariéry, sociálními vztahy, čistotou města, turismem aj. (Amerigo a Aragonés 1997, Pacione 2009, Temelová, Dvořáková, Slezáková 2010) Do své práce jsem si několik těchto aspektů vybrala.

Rezidenční spokojenost také závisí na pohlaví, věku, etnické příslušnosti a životním stylu (Pacione 2003).

Hrušková (2010) poukazuje na to, že se rezidenční spokojenost mění v závislosti na životních či rodinných cyklech. V první řadě je zde student, který tráví ve škole a poní většinu svého času. Toto obzvlášť platí o dojíždějících jedincích. V tomto období je tedy vyzdvížena dostupnost vzdělání, sportu a kultury.

V dalším období, mladá rodina, se priority liší, zejména u mladých matek. Je zde kladen důraz na dětského lékaře, parku, hřiště a obchodů.

S vyšším věkem přichází stáří, kde podle Hruškové (2010) důchodci, kteří jsou již méně pohybliví a většinou disponují nižšími finančními prostředky, své zájmy soustřeďují na snadnou dostupnost a dobré sociální kontakty.

Rezidenční spokojenost je tedy spokojenost rezidentů v jejich rezidenčním prostředí. Pojmem rezidenční prostředí se zabývali Amérigo a Aragones (1997). Uvádějí fakt, že problematika rezidenčního prostředí se obecně aplikuje na dům a území, které ho obklopuje, nebo sousedství (Amérigo, Aragones 1997, str. 53). Rezidenční prostředí je území, které svým rezidentům poskytuje jak fyzické – vybavení a služby, tak sociální služby – sociální sítě v již zmíněných místech. Rezidenční prostředí se ale nevztahuje jen na určité území, ale také na subjektivní pohled jednotlivců a jejich vnímání majetku Amérigo, Aragones 1997, str. 53).

Faktory, které ovlivňují vnímání rezidenčního prostředí, jsou na příklad složení domácnosti, věk a příjem domácnosti (Adriaanse 2007).

Tabulka č. 1 – Faktory ovlivňující rezidenční spokojenost podle M. Amérigo a I. Aragones

	subjektivní		
	stupeň údržby sousedství vzhled místa hodnocení bytu správa sousedství	bezpečnost přátelství vztah se sousedy vazby k bydlišti vnímání přelidněnost	
fyzické	single-rodina vs multi-rodina elektřina míra hluku	vlastník-nájemce délka bydlení v domě délka bydlení v susedství věk životní cyklus přítomnost příbuzných v okolí	sociální
	objektivní		

Zdroj: data – Amérigo, Aragones 1997

### 1.3. Kvalita života a faktory, které ji ovlivňují

*„Kvalita života je subjektivní a vícerozměrná, zahrnuje pozitivní a negativní rysy života. Je to dynamická podmínka, která reaguje na životní události.“ (Elvira 2013).*

*„Kvalita života je dána do jisté míry úrovní tělesné a duševní činnosti a pracovní výkonnosti a úrovní tělesné, duševní a sociální pohody, ale především úrovní osobní spokojenosti a radosti ze života i přes jeho strasti a potíže.“ (Slovník cizích slov).*

Kvalita života, blaho nebo životní štěstí záleží na subjektivních i objektivních faktorech života jedince a rezidenční spokojenost je jedním z jejích indikátorů (Dvořáková 2010). Na kvalitě života se podílí jak makrosociální, tak i sociodemografické vlivy, společně s osobností jedince a jeho zájmy. Je možné tvrdit, že celkovou kvalitu života ovlivňuje i přítomnost nebo nepřítomnost základních hodnot ve společnosti (Gabriel, Bowling 2004).

Hamplová (2004) poukazuje na problém, kdy kvůli subjektivitě nelze přesně určit, co to kvalita života je, z čehož pramení i nevědomost, jak danou problematiku zkoumat. Kvalitu života autorka spojuje se spokojeností s životem, rodinou a prací.

Eurostat (2015) ve své online publikaci ‚Quality of life indicators‘ představuje 9 objektivních indikátorů (8 + 1), které zjistil ze statistického výzkumu, který se zaměřil na kvalitu života v Evropské unii. Těmito indikátory jsou materiální životní podmínky, produktivní nebo hlavní činnost, zdraví, vzdělání, volný čas a sociální interakce, ekonomická a fyzická bezpečnost, správa a základní práva, příroda a životní prostředí. Posledním indikátorem byla celková zkušenost života.

Marta Elvira (2013) tyto indikátory ještě rozšiřuje a rozvádí. Vedle již zmíněných uvádí rodinu, zdraví jak fyzické, tak psychické, samostatnost, majetek, náboženské přesvědčení, úroveň optimismu, místní služby, dopravu a bydlení.

Do subjektivních indikátorů lze zařadit subjektivní hodnocení objektivních charakteristik a vnímání jedince (Dvořáková 2010).

## 1.4. Cizinci

### 1.4.1. Definice

Zákon č. 326/1999 Sb, což je zákon o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, definuje cizince jako fyzickou osobu, která není státním občanem České republiky, včetně občana Evropské unie. Tento zákon nejen definuje tento pojem, ale i informuje o podmínkách vstupu na území České republiky, možnostech pobytu, kdy představuje pobyt trvalý a přechodný, o povinnostech, cestovních dokladech, povolení k pobytu, vyhoštění a podobně.

### 1.4.2. Integrace cizinců

Integrace, neboli začlenění, cizinců je velmi důležitá součást migrace a zároveň se podílí na jejich rezidenční spokojenosti (Adduow 2012).

Na začlenění do společnosti se podílí nejen sami cizinci, ale i majoritní společnost, která jim pomáhá, podporuje, garantuje dodržení práv, chrání před diskriminací a podobně. Od cizinců naopak očekáváme určitou iniciativu a chuť do začlenění se do společnosti. Určitě je potřebné, aby znali práva, zákony a povinnosti a respektovali hodnoty země, do které se chystají vstoupit. Koncepce integrace cizinců, což je základní dokument integrační politiky státu, poukazuje na čtyři hlavní oblasti, které jsou důležité v procesu začlenění do společnosti. Jsou jimi znalost češtiny, ekonomická soběstačnost, orientace ve společnosti a také vztahy cizinců a místních. (Dluhošová 2010)

*„Sociální integrace se pozitivně promítá do kvality života přistěhovalců i příslušníků majority a přispívá k zachování sociální soudržnosti ve společnosti. Naopak její selhání představuje riziko sociálního vyloučení přistěhovalců, tlaku na sociální systémy hostitelské společnosti, radikalizace a ohrožení sociálního smíru.“*  
(Rákoczyová, Trbola 2008, str. 9)

### 1.4.3 Rozdíly v rezidenční spokojenosti cizinců a Čechů

Cizinci v České republice znamenají střet kultur, etnických ras, náboženství a podobně. Cizincům se v České republice daří začlenit na pracovní trh, i když mají často špatné pracovní podmínky (Rákoczyová, Trbola 2008) a oceňují zde svobodu společnosti, bezpečnost a péči o životní prostředí (Königová, Adamičková 2016).

Špatné pracovní podmínky, kdy musí pracovat od rána do večera (Kašuka 2015), neznalost jazyka a kulturní odlišnosti by mohly mít vliv na jejich začlenění do společnosti a následnou spokojenost s určitými aspekty rezidenční spokojenosti. Lidé, kteří neovládají jazyk a tráví většinu dne v práci, mají málo volného času, pravděpodobně nebudou mířit do českých hospod, za kulturními akcemi, nepotkají se s Čechy a tím pádem ani neproběhne potřebný proces integrace. Nechuť začlenit se do života ve městech závisí i na tom, že se hodně cizinců drží ve svých komunitách a nestýkají se tolik s místními. Jsou ovšem i výjimky. Tohle všechno a strach z neznámého, který ovládá Čechy (Vidrna 2015), by mohlo negativně ovlivnit jejich hodnocení spokojenosti se sociálními vztahy, kulturním vyžitím, trávením volného času a možná i bydlením v oblastech, kde se nachází hodně Čechů.

Naopak by mohli být spokojenější s dopravou, protože server Lidovky.cz v roce 2013 porovnal několik ročníků rubriky *Český šok*, kde cizinci shrnují, co jim v České republice vadí a co se jim zde naopak líbí. Podle této rubriky jsou cizinci spokojenější s dopravou častěji než Češi.

Cizinci by také mohli být spokojenější s čistotou města, protože bylo zjištěno, že v České republice oceňují péči o životní prostředí (Königová, Adamičková 2016).



## 2. Přehled empirických poznatků

Rezidenční spokojeností se zabývalo a zabývá velké množství odborníků i studentů. Našla jsem několik prací a vybrala jsem několik z nich, které mi byly inspirací při tvoření psaní této práce a výběrů oblastí výzkumu.

Dále jsem se zaměřila na několik prací z oblasti integrace cizinců a kvality života.

### 2.1. Rezidenční spokojenost

Maria Amérigo a Juan Igancio Aragonés ve své studii s názvem *Teoretický a metodologický přístup k studiu rezidenční spokojenosti* popisují rezidenční spokojenost jako dynamickou vzájemnou vazbu mezi jednotlivcem a jeho rezidenčním prostředím. Ve svém grafickém modelu znázorňují, jak se z objektivních atributů rezidenčního prostředí stávají subjektivní po tom, co je jednotlivci ohodnotí. Subjektivní atributy jsou ovlivněny sociodemografickými, osobními charakteristikami a také prvkem, kde člověk porovnává skutečné a ideální rezidenční prostředí. Analyzují také kognitivní, afektivní a behaviorální procesy, které v těchto interakcích hrají svou roli.

Autoři nacházejí těžké kvantifikovat rezidenční spokojenost, přičítají to dvěma problémům. Prvním problémem jsou nežádoucí přímé otázky, druhým pak obtížné stanovení objektivních úrovní rezidenční spokojenosti (Amérigo, Aragonés 1997, str. 54). Uvádí také přímé a nepřímé stupnice měření rezidenční spokojenosti, kdy přímé otázky vytváří sociálně žádoucí odpovědi víc, než určování skutečného stupně spokojenosti jednotlivce.

Za zmínku zde stojí výzkum s názvem *Rezidenční spokojenost seniorů v proměňujících se čtvrtích Prahy* (Temelová, Dvořáková, Slezáková 2010). V své práci se zaměřily na spokojenost a potřeby starých lidí. Autorky se zaměřily na 3 čtvrti Prahy, které kvůli turismu, komercializaci a gentrifikaci v centru Prahy, přestaly být dostupné

pro většinu rezidentů. Hlavními tématy výzkumu byla základní občanská vybavenost (obchody a služby), kvalita veřejných prostor a infrastruktury, sociální kontakty.

Vedlejšími tématy, ne však méně důležitými, byla dostupnost a cenová přijatelnost služeb, blízkost zeleně a sousedská výpomoc. V tomto výzkumu hrála velkou roli pěší dostupnost, protože jak Hrušková (2010) zmiňuje, že senioři jsou méně pohybliví a soustřeďují svou pozornost na dostupné služby.

Autorky zjistily, že kvůli restrukturalizaci byli senioři méně spokojeni s dostupností a cenovou úrovní základní občanské vybavenosti v centru Prahy. Naopak díky obnovení Smíchova byli senioři spokojeni s větší nabídkou nových kanceláří, volnočasových zařízení a finančně dostupnějších specializovaných obchodů. Senioři byli také spokojeni s rezidenčním prostředím, kdy měli ideální podmínky pro chůzi, dále s lepší občanskou vybaveností a blízkostí zeleně. Sociální vztahy byly sice hodnoceny pozitivně, ale jako problém senioři uvedli časté stěhování jejich sousedů.

## **2.2. Integrace cizinců**

Miroslava Rákoczyová a Robert Trbola se ve své studii *Lokální strategie integrace cizinců v ČR I* zaměřili na to, jak městská samospráva vnímá integrační potřeby přistěhovalců a jakým způsobem jsou tyto potřeby zohledňovány v přístupu k přistěhovalcům (Rákoczyová, Trbola 2010, str. 5). Představují zde 4 integrační politiky – strukturální (začlenění přistěhovalců do sociálních institucí), kulturní (jazykové, sportovní a kulturní aktivity), interaktivní (zapojení přistěhovalců do sociálních sítí společnosti a identifikační (uznávání organizací a vytváření kultury cizinců).

Pro svůj výzkum zvolili polo-strukturované rozhovory s pracovníky městských úřadů a magistrátů. Jejich cílem bylo zjistit, jak městské samosprávy přistupují k integraci cizinců.

Ukázalo se, že města zatím nevnímají cizince jako cílovou skupinu svých opatření, je na ně uplatňována všeobecná politika a pro obce jsou potřeby a problémy

cizinců do značné míry skryty. Je to způsobeno tím, že nejsou vnímáni jako zdroj sociálních problémů a dále tím, že cizinci veřejně neohlašují své problémy. I přes tohle tu jsou problémy a bariéry, na příklad špatné pracovní podmínky, prostituce žen z východních zemí, špatná kvalita ubytoven a podobně. Autoři navrhuji identifikovat potřeby přistěhovalců na lokální úrovni, zavést pracovní pozice, které by se na integraci cizinců zaměřily, navazovat partnerství, posílit roli krajských úřadů a motivovat městské úřady k aktivnímu přístupu.

V bakalářské práci s názvem *Integrace cizinců v České republice*, kterou vypracoval Jan Drahozal, se autor věnuje v první řadě cizincům a jejich postavení ve vývoji v České republice, přínosu imigrantů, důsledky absence funkčního integračního procesu. Dále se zaměřuje na migraci, teorii integrace, modely imigrační politiky a státní politikou integrace cizinců v České republice.

Cílem autorova výzkumu bylo zjištění, jakým způsobem ovlivňuje délka pobytu a země imigranta jeho integrační proces v České republice. Z provedeného výzkumu vyplynulo, že délka pobytu, kterou cizinci stráví v přijímací zemi, nemá zásadní vliv na úspěšnost nebo neúspěšnost v procesu začlenění do společnosti. Dozvěděl se také, že k největším překážkám v tomto procesu patří uzavřenost Čechů vůči cizincům. Autor se také zamýšlí nad tím, jaká by měla naše společnost být, aby byla integrace cizinců úspěšná. Odpovědí je občanská a liberální společnost. Společnost bez předsudků, xenofobů a nacionalistů. (Drahozal 2006)

Do své práce jsem získala i respondentku z Vietnamu, a tak mě zajímalo, jak se celkově Vietnamci začleňují do společnosti v České republice. Ondřej Hofírek a Michal Nekorjak se věnují v rámci projektu *Migrující osoby v ČR – postavení na trhu práce a sociální integrace*, integraci třetí největší skupině cizinců v České republice, kterými jsou Vietnamci. Autoři označují Vietnamce jako dobře integrované a zmiňují i jejich vnitřní heterogenitu, kdy jsou na jedné straně Vietnamci s dětmi na středních a vysokých školách a na druhé straně ti, kteří zde pracují na málo kvalifikovaných pozicích.

Autoři provedli celkem 48 rozhovorů v Praze, v Brně a v Plzni. Představují zde Vietnamce jako podnikatele, kteří se soustřeďují především na velkoobchody a

maloobchody a ubytovací a stravovací služby. Dále jsou zde na příklad zmíněny příjmy, o kterých neradi mluví, vzdělání a kvalifikace, kdy jsou na jedné straně ti studenti, kteří jsou potomky první generace vietnamských migrantů a na druhé straně ti, kteří do Česka míří cíleně za vzděláním. Je zde taky představena jazyková znalost, která je v procesu začlenění do společnosti klíčová. Čeština pro ně není snadná a hraje zde roli to, zda jsou již usazeni anebo jsou nově příchozími.

Zmiňují kulturní a interaktivní dimenzi, kde se vyskytují značné rozdíly. Starší generace Vietnamců se většinou drží ve své etnické skupině, naopak mladší jsou začleňováni do společnosti prostřednictvím školy. Identifikační dimenzi se jim nepodařilo zhodnotit, jelikož potřebuje hlubší výzkum. Ve strukturální dimenzi ukazují, že začlenění Vietnamců do společnosti ovlivňuje existence vlastních sociálních sítí a vazby solidarity (Hofírek, Nekorjak 2009).

### **2.3. Kvalita života**

Hamplová (2004) se ve výzkumu (zpracování dat z šetření ISSP 2002) zabývá faktory, které ovlivňují kvalitu života. Zmiňuje zde pohlaví, věk, vzdělání, které spojovala se spokojeností s rodinným životem, spokojeností s prací, rodinným stavem. Roli zde také hrálo to, zda respondent žije v nesezdaném soužití.

V empirické části práce zpracovává data šetření ISSP 2002. Výsledky studie ukázaly, že pohlaví kvalitu života významně neovlivňuje. S vyšším věkem spokojenost klesá. Byly zde uvedeny pravděpodobné důvody, a to fyzické zdraví, ekonomická situace a vyšší riziko sociální izolace.

Vzdělání se také neukázalo jako významný faktor v životní spokojenosti. Naopak analýzy prokázaly, že životní spokojenost souvisí s rodinným stavem, který je v tomto ohledu důležitější než vzdělání. Kvalita života také souvisela se spokojeností s prací, tento indikátor je ale méně důležitý než spokojenost s rodinou.

## **3. Metody výzkumu**

### **3.1. Cíl a výzkumné otázky**

Cílem této bakalářské práce je zjištění rezidenční spokojenosti cizinců a Čechů ve Smiřicích v následujících oblastech: bydlení, bezpečnost, doprava, občanská vybavenost, volný čas, čistota města, turismus a sociální vztahy. Tyto oblasti byly zvoleny po na základě prostudování již existujících výzkumů rezidenční spokojenosti.

Na začátek jsem si položila několik výzkumných otázek:

- Jak jednotliví cizinci a Češi hodnotí aspekty rezidenční spokojenosti?
- Které aspekty, a v čem, se nejvíce liší u těchto dvou skupin?
- S čím jsou ve městě respondenti spokojeni a co by naopak chtěli změnit?
- Jak jsou celkově spokojeni cizinci a jak Češi?

### **3.2. Výběr vzorku**

Výběr respondentů jsem realizovala s větším předstihem a to již na podzim roku 2015. Hlavním kritériem byla státní příslušnost účastněných.

Pracuji v místním obchodě se smíšeným zbožím, kde se dostávám do kontaktu s hodně lidmi a bylo pro mě lehčí zjistit, především podle toho, jak dotyční mluvili, kdo z mých zákazníků bude cizinec a kdo Čech. Jelikož je již zmíněný obchod největším ve svém okolí, sjíždí se tam obyvatelé i z jiných vesnic. Proto se mi také stalo, že jsem odlovila někoho, kdo sice byl cizinec, ale nebyl ze Smiřic.

Svou spolupráci mi původně přislíbilo celkem 10 respondentů. Z toho 5 cizinců a 5 Čechů různého věku a obou pohlaví – 4 muži a 6 žen. Doufala jsem, že by se číslo ještě mohlo navýšit, ale ukázalo se, že si cizinci drží odstup a nechťejí se účastnit, nebo by naopak chtěli, ale byla zde jazyková bariéra, která tomu bránila. Jelikož není

stanovena dolní hranice počtu respondentů (Hendl 2006), počet 10 respondentů jsem brala jako vyhovující a v rámci možností i dostačující.

Oslovení Češi neměli problém s rozhovory a jejich nahráváním. Většina měla jedinou podmínku, kterou bylo, aby vše proběhlo anonymní.

Cizinci, kteří mi svou spolupráci přislíbili, byli, jak už bylo řečeno, většinou zákazníci z obchodu, kde pracuji. Navíc byla kamarádka a muž, kterého oslovil můj bývalý spolužák, když se dozvěděl, že sháním respondenty z řad cizinců. Doufala jsem ve větší počet mužů, ale bohužel byli nepřístupnější než ženy.

Začátkem roku 2017 se mi podařilo získat ještě další respondenty. Opět jsem využila osoby z blízkého okolí, tentokrát bratra, který mi zajistil spolupráci se svou kamarádkou Vietnamkou, kterou jsem oslovila již minulý rok, ale odmítla. Pravděpodobně proto, že mě neznala a nedůvěřovala mi. Dále mi mí známí zajistili dalších 5 respondentů. Konečný počet byl tedy 16 – 8 cizinců a 8 Čechů. Všichni cizinci, které jsem oslovila, mají v České republice trvalý pobyt.

Největší prohru v hledání respondentů vidím v tom, že jsem mohla mít rozhovor s kamarádem z Rwandy, který ale bohužel odcestoval na rok pryč a nejsem s ním momentálně v kontaktu.

### **3.3. Polo-strukturované rozhovory, jejich průběh a zpracování**

Pro svou práci jsem zvolila kvalitativní metodu sběru dat a to formou polo-strukturovaných rozhovorů. Kvalitativní výzkum přicházel v úvahu z důvodu nižšího počtu cizinců ve městě a odmítavého přístupu ke spolupráci z jejich strany – na kvantitativní výzkum by nebyl dostatek respondentů.

Po zajištění všech respondentů jsem si začala vytvářet scénář k rozhovorům. Po prostudování literatury jsem si zvolila hlavní témata, která mě budou zajímat - bydlení, bezpečnost, doprava, obchody, služby a občanská vybavenost, volný čas, čistota města, turismus a sociální vztahy. Na začátku scénáře byla ještě obecná otázka, kterou jsem

chtěla přimět respondenty k větší otevřenosti, abych je „naladila“, a abych s nimi měla lepší kontakt.

Samotné rozhovory jsem začala uskutečňovat na konci března 2017. Všechny proběhly buď na veřejných místech, nebo zahradách respondentů. Snažila jsem se vybrat místa, kde se budou cítit příjemně.

Na začátku rozhovorů jsem se představila, poděkovala jim za souhlas s rozhovorem, zeptala se, zda souhlasí s nahráváním a ujistila je, že je vše anonymní. Pak následovaly otázky na státní příslušnost, věk a samotné otázky ze scénáře. Rozhovory, které trvaly v průměru 30 minut, jsem přepisovala do Microsoft Wordu a následně pracovala v programu MAXQDA 12.

## 4. Empirická část

V empirické části jsem se nejdříve zaměřila na město Smiřice, které je mým domovem. Dále zde pak představuji jednotlivé respondenty a informace, které jsem se dozvěděla z rozhovorů.

Získané informace pak shrnuji u jednotlivých aspektů rezidenční spokojenosti. Zvlášť pro cizince a zvlášť pro Čechy.

### 4.1. Město Smiřice

Město Smiřice se nachází v Královéhradeckém kraji a leží blízko Hradce Králové. Se svými 2859 obyvateli k 31. 12. 2015 (Český statistický úřad 2016) se řadí k menším městům. Smiřicemi protéká řeka Labe. Dalšími částmi města jsou Rodov a Trotina.

Oblast Smiřic byla osídlována už od pravěku, což dokazují archeologické nálezy. Nejprve byly jen osada s tvrzí, která se v 15. století přestavěla na zámek. V roce 1969 byla ves Smiřice prohlášena za město (Městský úřad Smiřice).

Město Smiřice nikdy nemělo a ani dnes nemá vlastní kostel, což je zvláštnost. Ten dnešní je soukromý a jsou v něm pořádány koncerty, svatby a Smiřické svátky hudby. Smiřice neměly vlastní hřbitov, ani školu, které byla postavena až na konci 18. století. Od 16. století se zde nacházel mlýn a pivovar. S nástupem kapitalismu byl do Smiřic přinesen průmysl a město bylo hospodářským střediskem pro celé okolí (Volák, 2015).



#### 4.1.1. Obyvatelé města Smiřic

Jak již bylo zmíněno, město Smiřice mělo ke konci roku 2015 2859 obyvatel, z toho 1406 mužů a 1453 žen.

Tabulka č. 2: Vývoj a počet obyvatel města Smiřice od roku 31. 12. 2007 k 31. 12. 2015

rok	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
celkový počet	3067	3072	3050	3008	2931	2905	2874	2873	2859

Zdroj: Český statistický úřad

Z tabulky je patrné, že se počet obyvatel ve městě snižuje. Důvodů může být několik. Ve Smiřicích není dostatek pracovních míst, lidé se stěhují do větších měst právě za prací, školou a rodinou, není tu dostatek pozemků pro stavění nových domů.<sup>1</sup>

Z dalších údajů Českého statistického úřadu lze vyčíst, že počet vystěhovalých převažuje nad počtem přistěhovalých a i přirozený přírůstek je každý rok záporný (ČSÚ 2016).

Ve Smiřicích se nacházelo v roce 2015 30 Ukrajinců, 21 Slováků a 14 Vietnamců.<sup>2</sup>

#### 4.1.2. Kultura

Město Smiřice, ač malé rozlohou i počtem obyvatel, nabízí svým rezidentům značné kulturní vyžití. Nachází se zde Dvorana, kulturní středisko, kde jsou pořádána divadelní představení, taneční kurzy a plesy. Dále zde najdeme loutkové divadlo, veřejnou knihovnu a kapli. Z oblasti školství je zde zastoupena mateřská školka, základní škola, střední škola, základní umělecká škola a dům dětí a mládeže. Sportovci

<sup>1</sup> Informace získaná od pracovníků Městského úřadu Smiřice

<sup>2</sup> Informace získaná od cizinecké policie

zde můžou využít fotbalové hřiště, tenisové kurty, skatepark, hřiště před základní školou a tělocvičnu, která nově zahrnuje i posilovnu.

Zdravotnictví je zde velmi dobře zastoupeno. Obyvatelé mohou navštívit 2 praktické lékaře, dětského lékaře, 2 dentisty, 2 gynekoložky, specialistu, lékárnu a veterináře (MÚS 2010).

Za zmínku zde jistě stojí překrásný park mezi zámekem a řekou Labe, hojně využívaná cyklostezka, která vede z Kuksu až do Hradce Králové, 3 cyklozastávky, které fungují i jako venkovní posezení pro necyklisty.

Ve městě v poslední době není dostatek pracovních míst. Nejvíce lidí zaměstnává Du pont, pan Brož v místních potravinách a BDK Glass. Ve všech těchto zařízeních se ale zaměstnanci hodně obměňují. Jsou zde i několikaleté stálce, jako na příklad cukrárna, kadeřnictví a trafika. V poslední době se zde snažili menší podnikatelé rozjet kariéru v oblasti restaurací, ale ani jedna zde nevydržela déle jak rok.

## 4.2. Respondenti

### 4.2.1. Cizinci

Tabulka č. 3

	R 1	R 2	R 3	R 4	R 5	R 6	R 7	R 8
Věk	18	20	25	31	33	44	48	51
Pohlaví	žena	muž	žena	muž	žena	žena	žena	muž
Státní občanství	Vietnam	Ukrajina	Ukrajina	Rusko	Slovensko	Ukrajina	Ukrajina	Ukrajina

Zdroj: vlastní

#### 4.2.1.1. Respondent 1

- Žena, 18 let, Vietnamka

První respondentka je ve Smiřicích docela spokojená, žije zde od svých 12 let a chválí si velké množství obchodů a služeb, pár přátel, rodiny.

Bydlí ve větším vlastním bytě s rodinou, která je hned vedle obchodu, který rodina vlastní. S bydlením v něm je spokojená a nic by na něm neměnila. Po střední škole by se ráda odstěhovala do Prahy, kam by chodila i na vysokou školu. Uvažovat bude i nad jinými většími městy.

Sousedy zná 3 nebo 4, se kterými se zdraví, ale žádný pravidelný kontakt s nimi neudrží. Pro respondentku je důležité znát se s lidmi z okolí, ale teď se spíš schází s lidmi z Hradce Králové, kde studuje. S kamarády ze Smiřic je v kontaktu hlavně přes sociální síť kvůli nedostatku času. Když už ale volný čas má, ráda ho tráví s bývalými spolužáky. Žádné nově přistěhované obyvatele nezná. Seznamování je pro ni důležité v rámci školy, je to i pro ni důležité.

*„Já si myslím, že ve Smiřicích je dobrý ten, bezpečnostní systém a jako cítím se bezpečně.“* Novou policejní stanici, se kterou je spokojená, mají hned naproti domu, což považuje za výhodu. Myslí si ale, že policisti v ní poslední dobou flákají svou práci, protože nejsou skoro vidět. Respondentka se ve Smiřicích bojí chodit do parku a na Zderaz, kde radši ještě nikdy sama nebyla. Cítila by se tam bezpečněji, kdyby bylo více policejních hlídek jak už v parku, tak po celém městě.

S dopravou je spokojená, jezdí hlavně vlakem a autobusem, u kterých není spokojená s četností, která se sice zlepšila, ale ne dostatečně. Nelíbí se jí, když tu jezdí kamiony a nákladní vozy s řepou. Je to podle respondentky nebezpečné. Rodina vlastní několik aut a registruje nedostatek míst k parkování. Líbí se jí průjezdnost města.

S čistotou města je taky spokojená, líbí se jí, jak se město o ni stará jak v létě, tak i v zimě, kdy odhrnují a sypou silnice a chodníky. V létě navíc kropí hasiči silnice. Respondentce se nelíbí výfukové plyny z aut a to, že v létě hodně lidí pálí věci na zahradě.

Smiřice mají podle respondentky všechno. A když tu něco není, tak si zajde do většího města. Po příjezdu zde nastoupila na základní školu, kde ji většina spolužáků přijala kladně. Měla problém s češtinou, ale jako člověk, kterému jdou jazyky velmi dobře, se jí rychle naučila. Na škole se jí líbilo. Lékaře má celá rodina tady, ale téměř k němu nechodí. Do Dvorany chodila se školou, často chodí na ples s kamarády. Kulturní akce jsou pro ni důležité.

Volnočasové aktivity občas využije. Baví ji fotbal a badminton. S nabídkou sportovišť je spokojená, je jich tady hodně. A je to určitě prospěšné, protože lidé aspoň nesedí pořád doma. Cyklostezku ani písák nevyužívá, i když se jí líbí spojení Jaroměře a Hradce Králové.

Respondentka by ve městě uvítala víc bankomatů, Českou spořitelnu a aspoň jednu restauraci nebo občerstvení. Nelíbí se jí zde nové náměstí, kde jí chybí odstraněná zeleň. Cítí se zde jako doma, protože tu má rodinu.

#### **4.2.1.2. Respondent 2**

- Muž, 20 let, Ukrajinec

Respondentovi žije ve Smiřicích již 7 let, ale necítí se tady jako doma. Je zde hlavně kvůli rodině a penězům.

Bydlí v bytě 2+1 s matkou. Je s bytem spokojený a nechápe posedlost ostatních lidí, kteří se starají jen o bazény a podobné věci. On je zvyklý žít skromně. Rozhodně se plánuje přestěhovat buď do většího města, nebo rovnou do jiné země. Je to hlavně z toho důvodu, že se tu necítí dobře a kvůli vyhlídce lepší práce.

Sousedy nezná skoro žádné, jen jednu ukrajinskou rodinu, která bydlí o pár pater pod ním. S ostatními dobré vztahy nemá a už ani nevyhledává jakékoli kontakty. To samé platí i o ostatních obyvatelích Smiřic. Respondent se přátelí jen s několika lidmi, kteří se k němu od začátku chovají hezky. Jak sám říká, nezdá se mu, že by zapadl do místní společnosti. Ač zde tolik přátel nemá, ty co má, považuje za rodinu. Tráví s nimi i volný čas. Nově přistěhované obyvatele nezná. Nové přátele nevyhledává, ani z řad Ukrajinců, ani z Čechů.

Ve Smiřicích se cítí bezpečně, není konfliktní typ a nikdy s nikým neměl v tomhle směru žádný problém. Policejní stanici a policisty v ní nemá rád a nemá s nimi ani dobrý vztah. Žádnou výhodu v jejím umístění neshledává. Ve městě se nebojí nikam chodit a nic by na bezpečnosti neměnil.

*„Doprava je tady v pohodě, víš. Není to tady tak velký, že bys tu musel jezdit MHD. Když je problém, sedneš do vlaku a hotovo, víš.“* Nejčastěji jezdí autem, občas vlakem. Četnost spojení vlaků mu vyhovuje, taktéž i parkovací místa a průjezdnost města. *„Je to tady hodně klidný.“*

Čistotu města hodnotí kladně, i když občas něco na zemi najde. Ráno vídává pracovníky, jak uklízí a to se mu líbí. Na čistotu vzduchu nevěděl, co odpovědět, tak to shrnul slovy: *„V pohodě.“*

Ve městě je spokojený s jeho vybaveností, protože je zde téměř vše, co potřebuje. Po příjezdu do České republiky nastoupil do základní školy, kde se mu líbilo, i když se ho hodně spolužáků stranilo. Na střední školu pak chodil do Hradce Králové, teď si tam dodělává maturitu. K lékaři zde chodil k dětskému, ale k obvodnímu chodí do vedlejšího města. Nikdy nebyl v loutkovém divadle a kulturní akce vůbec nevyhledává a ani pro něj nejsou důležité.

Rád chodí na místní hřiště, pokud má čas. Občas zajde s přáteli k Apačovi na pivo. Je velmi spokojený se všemi sportovišti, protože je rád, že mají děti co dělat a nesedí jen doma u počítačů. O cyklostezce ví, ale ještě na ní nebyl. To samé platí o písáku.

Ve městě mu nechybí nic, je zvyklý na méně. Ve Smiřicích, ani v Česku, se necítí doma. Ve městě se mu nelíbí náměstí.

#### **4.2.1.3. Respondent 3**

- Žena, 25 let, Ukrajinka

Třetí respondentka z řad cizinců, která žije v České republice už 10 let, bydlí v bytě s rodiči a bratrem. S panelovým domem a bytem je spokojená v rámci možností. Zmiňuje menší pokoje a méně místa, ale je spokojená s lokalitou, až na hlavní silnici

několik desítek metrů za domem. Jí i rodině se velice zamlouvá velikost města. Respondentka hodlá opustit město co nejdříve z důvodu špatného chování obyvatel k její rodině. Zůstává zde, aby finančně a psychicky podpořila rodinu, která se nechce odstěhovat, protože se stará o prarodiče.

Respondentka zná všechny své sousedy podle vidění, některé zdraví, ale s nikým neudrhuje pravidelný kontakt. Dává to za vinu špatným sousedským vztahům a tomu, že tam nikdy nebyl nikdo v jejím věku. Přátele a známé má především z Hradce Králové, kde pracuje a studuje, a se kterými i tráví většinou svůj volný čas. Ve Smiřicích jich má jen hrstku. Nově přistěhované obyvatele nezná, i když jí seznamování nevadí. Seznamuje se s novými lidmi především v Hradci Králové.

V otázce ohledně bezpečnosti zmiňuje rodinu Romů z vedlejšího vchodu, která s její rodinou a hlavně bratrem měla dříve konflikty. Zlepšení situace připisuje i nové policejní stanici a právě hlídkám policistů, kteří obcházejí město. Jako mladší se bála chodit večer do parku, kde se teď z jejího pohledu zlepšilo osvětlení. Dodnes se bojí do odlehlejší části Smiřic Zderazi.

S dopravou je spokojená, zmiňuje ale nesouhlas s kamiony, které se ve městě objevují, když jsou v okolí objížďky. Také se jí nelíbí období, kdy jezdí nákladáky s řepou. V současné době nejčastěji jezdí autem, občas vlakem, kde jí nevyhovuje četnost spojení. Také je spokojená s místy na parkování, které v posledních letech dost narostly. Průjezdnost hodnotí následovně: „ *...kdyby nebyly ty nákladáky a prostě ty nákladní auta, tak myslím, že by to bylo lepší. Někdy jsou Smiřice... nebo ne někdy, zrovna v ten čas, kdy se lidé buď dopravují do zaměstnání, nebo ze zaměstnání, tak je to trochu ucpaný no.*“

S čistotou města je respondentka velmi spokojená. Všímá si technických a úklidových služeb ze strany města, ale nesouhlasí s nízkým počtem popelnic na tříděný odpad. Čistotu ovzduší si chválí, tedy až na výpary z Dupontu.

Respondentka zaznamenává víc obchodů, především večerek, které provozují Vietnamci. Respondentce se líbí, že i když jsou Smiřice malé město, je tady hodně škol. Základní škola je dle ní v nejlepším místě, protože je uprostřed města. Lékaře zde navštěvovala, ale po špatné zkušenosti ho změnila. Kulturní akce nenavštěvuje, ale ví,

že tam jsou zajímavá představení a plesy. Kulturní vyžití je dle ní důležité pro ostatní, ale pro ni ne.

Před lety hrála tenis, volejbal, ale v současné době tráví volný čas s nejbližšími přáteli nebo sama. Kladně hodnotí rozvoj sportovišť ve městě a zařízení cyklostezky U Apače. Hodně využívá cyklostezku a na písák nikdy nechodí.

Respondentce ve městě nic nechybí. Zmiňuje velkoobchody, které zde nejsou, ale nechce je tady, protože by se zhoršila doprava. Ve Smiřicích se cítí doma jen na půl, má zde rodinu, ale na Ukrajině nechala srdce.

#### **4.2.1.4. Respondent 4**

- Muž, 31 let, Rus

Čtvrtý respondent je s životem spokojený, líbí se mu, jak se starosta stará o hřiště, chodníky a celkově o chod města. Na druhou stranu není vůbec spokojený s chováním lidí k němu, jeho rodině a celkově cizincům. Češi o nich mluví jako o naplavenině. Ve městě žije již 6 let, rád by šel pryč, ale kvůli dětem, které se tu narodily a kterým se tu líbí, zde i zůstane.

Bydlí v rodinném domě na kraji Smiřic. Obývají hodní patro, v přízemí žije jeho maminka. Za domem mají pole a Labe, takže je s polohou velmi spokojen. „*Já tady zůstanu, děti už jsou tady srostlí s místem.*“ Jelikož si dům zařídili podle svých představ, neměnil by nic.

Se sousedy se téměř nezná. „*No oni s námi moc nekomunikují.*“ Jejich společnost tedy nevyhledává. Mezi obyvateli Smiřic zná několik lidí, ale většinou to jsou Ukrajinci. Čechy zde zná velmi dobře jen dva a považuje je za velmi dobré přátele. Okruh jeho přátel je spíše v Hradci Králové, kde pracuje. S nimi tráví i volný čas, chodí na grilování a pořádají výlety. Nově přistěhovalé obyvatele zde zná jen podle vidění. Nemá v úmyslu se s nimi přátelit. Nové lidi nevyhledává, maximálně v rámci práce. Staré přátele rozhodně nezanedbává.

Respondent se ve Smiřicích nebojí. Kdysi mu dělali starost Romové, kteří na něj občas útočili, ale to se teď zlepšilo. V policejní stanici v centru města vidí velkou

výhodu, protože se lidi, kteří se po zábavách scházeli a dělali rozruchy, přestali srocovat v centru. Vyzdvihuje přítomnost kamer a viditelnost policejních aut, které případné rušitele odradí. Ve městě se nikam nebojí chodit, i když přiznává, že by měl asi špatný pocit v noci v parku u Labe, kde nejsou světla. Rád by měl ve městě víc kamer, nejenom na hlavní ulici.

Dopravu hodnotí kladně, i když využívá jen osobní automobil. Vlaky a autobusy nejezdí vůbec, takže nemá přehled o četnosti spojení a ani neví, kde jsou například zastávky autobusu. V jeho ulici je dostatek míst k parkování a o další se nestará. S průjezdností je spokojen, s kamiony se smířil.

Čistotu města hodnotí velmi dobře, líbí se mu velké množství kontejnerů na třídění odpadu a sběrný dvůr za městem. „*Mně u Labe řeky dýchá se perfektně.*“

„*Málokterý město má třeba lékárnu, knihovnu, všecko. Je tu všecko.*“ S nabídkou je obchodů a služeb je velmi spokojený. Respondentovy děti chodí do mateřské a na základní školu. S oběma je spokojený. K lékaři chodí sice sem, ale jeho služby hodnotí slovy: „*Hrůza, katastrofa.*“ Loutkové divadlo navštěvuje s dětmi, ale jinak kulturní akce nevyužívá a ani ho nevyhledává, protože se necítí dobře na takových místech s hodně lidmi. Občas zajde s kamarády Ukrajinci k Apačovi na pivo, ale opět nemá rád společnost ostatních lidí.

Jakožto otci se mu líbí hřiště u cyklozastávky U Apače, ale nemá zde rád lidi, kteří tam chodí. Je také spokojen s nabídkou sportovišť, která je velká a vyhovující. Volný čas nejraději tráví sám s rodinou na zahradě. Líbí se mu cyklostezka, kterou ale nevyužívá. Na písák nechodí vůbec.

Ve městě mu nic nechybí, k životu toho moc nepotřebuje. Naopak je rád, že tu nejsou obchodní domy, díky kterým se tu uživí i menší obchody s potravinami. Ve městě se mu nelíbí nové náměstí. Jako doma se zde necítí, ale doufá, že jednou k tomu pocitu dojde.



#### 4.2.1.5. Respondent 5

- Žena, 33, Slovenka

Respondentka zahájila rozhovor tím, že ze srandy řekla, že se jí Smiřice nelíbí, protože zde nejsou žádné aktivity pro volný čas. Ale žije zde již 15 let a nehodlá se stěhovat.

S bytem je spokojená, bydlí s rodinou v bytě 3+1. Byt si upravila podle svých představ a není tedy důvod cokoli měnit. Město se jí líbí a stěhovat se nechce.

O sousedech mluví pěkně, zná je všechny. Zdraví se a tráví čas s několika z nich. Ve Smiřicích má stálý okruh přátel a neseznamuje se s novými lidmi, pokud nemusí. Jelikož pracuje v Hradci Králové, má přátele i tam. Volný čas tráví buď se sousedy, s rodinou, ale hlavně sama. Nově přistěhované obyvatele nezná.

Ve městě se necítí moc bezpečně a ani nová policejní stanice tento pocit nezlepšila, kde si navíc stěžuje na její neaktivitu. Určitě by nešla na Zderaz, kam by umístila víc světel.

Doprava dle respondentky ujde. Nejčastěji jezdí vlakem nebo autem. Je spokojená jak s četností spojení vlaků, průjezdností města, tak i s parkovacími místy, kterých je dle jejích slov skoro půl města.

Čistota města a ovzduší je dostačující. Dokonce si dělala srandu „*Do některých ulic se ale i bojím chodit*“.

Respondentka zde najde vše, co potřebuje, nemusí nikam dojíždět. Se vzděláním moc spokojená není, nelíbí se jí chování učitelů k žákům. Lékaře zde nenavštěvuje, protože slyšela špatné recenze na jejich péči. Jako jedna z mála respondentů navštěvuje s dětmi i v této době loutkové divadlo. Kulturní vyžití pro ni ale jinak není důležité.

Respondentka není spokojená s nabídkou volnočasových aktivit, hlavně v zimě, a když prší. Sportoviště jsou určitě dobré věci, ale nelíbí se jí, že tam chodí děti, které nadávají ostatním. Na písák nechodí, protože tam lidi chodí koupat psy a cyklostezku často využívá.

Respondentce tady hlavně chybí pořádná hospoda nebo restaurace. Ve Smiřicích se cítí doma jen na půl. Ráda by vyměnila starostu a zlepšila bezpečnost.

#### 4.2.1.6. Respondent 6

- Žena, 44, Ukrajinka

Respondentce se ve Smiřicích žije docela dobře, žije zde již 13 let, má zde rodinu.

Bydlí v městském bytě v pronájmu, mají ho zařízený podle svého vkusu. Ráda by vylepšila okna, nábytek a snížila nájemné. Kdyby nebylo rodiny a jejího vyššího věku, kdy už toho nechce moc měnit, líbilo by se jí žít ve větším, anonymnějším městě.

Sousedy má jen jedny, ale vídají se velmi zřídka. „*Mám pocit, že jsem se jim nikdy nelíbila. Ze začátku se nám vyloženě vyhýbali.*“ S ostatními z ulice se snaží aspoň zdravit. Ve Smiřicích se nejčastěji stýká s lidmi z ukrajinské komunity, nové přátele nepotřebuje. „*Nejsem moc společenský člověk prostě, takže je nevyhledávám.*“ O nově příchodcích ví, nezná je, ale když ji pozdraví, pozdraví je zpět.

V městě se cítí bezpečně ve dne, v noci se bojí chodit do určitých lokalit mimo centrum. O nové policejní stanici mluví pěkně, ještě nezažila žádný zásah, ale věří, že by dokázali pomoci. V lokalitách, kam nechodí, neví, co by zlepšila, protože nevěří, že se to zlepšit dá. Když už, tak víc hlídek na okraji města.

Respondentka nejvíce využívá auto a vlak. Nelíbí se jí rušnost na hlavní ulici, kde jezdí hodně aut a není to bezpečné pro děti. S četností spojení veřejní dopravy se smířila, ale byla by ráda za častější spoje. S parkovacími místy spokojená není, nelíbí se jí úzká místa. Hodně se bojí, že ji spadne na hlavu řepa z kamionů, které je vozí.

„*Na to město dbá, to zas nemůžu říct, že by to bylo špinavé město. Tu uklízečí četu jde vidět. Je čisto.*“ Přiznává ale, že by ocenila víc kontejnerů na plasty, které jsou vždy rychle plné. Ovzduší je znečištěno kvůli dopravě.

Je spokojená s obchody, nepotřebuje žádné jiné. Sama respondentka nenavštěvovala žádnou školu, ale děti ano a prostřednictvím toho je s nimi spokojená.

Lékaře má vedle ve vesnici, ale využívá zde zubaře a gynekoložku. Kulturní nabídky nevyužívá, nerada chodí mezi lidmi.

Respondentka nevyužívá nabídky volného času od města, i když byla 2x na aerobiku. Není proto pro ni tato nabídka důležitá. Sportoviště jak stará, tak nově vystavěná, využívají její děti. Na cyklostezku chodí každý den se psem.

Při otázce, zda jí ve městě něco chybí, se dlouze zamyslela, ale nakonec přišla na to, že by se jí líbil nějaký větší veřejný prostor, anebo nějaké sportovní centrum pro dospělé. Ve městě se začala cítit jako doma až před několika lety. „*Městu fandím a udržuju čistotu.*“

#### 4.2.1.7. Respondent 7

- Žena, 48, Ukrajinka

Respondentka číslo 7 žije ve Smiřicích již 12 let, nežije se jí zde špatně, ale určitě je co zlepšit. „*Krásné prostředí, klídek. Tady umřu.*“

Bydlí v rodinném domě s manželem, synem a rodiči manžela. Dcera už žije v Praze. S domem je spokojená, nic by v souvislosti s bydlením neměnila. Stěhovat se vzhledem k domu nechce, i když se jí líbí město Hradec Králové nebo Brno, kde žije její matka.

Sousedů má v ulici hodně, ale říká: „*Znám tam strašně málo, akorát toho vedle, se kterým akorát dobrý den, ale asi víc nic. Ani s náma nějak nekomunikují, takže....*“ S nikým z nich neudrhuje pravidelný kontakt. Lidí ve Smiřicích zná, díky práci, podle vidění skoro všechny, ale netráví s nimi čas. Nově příchozí zná jen z obchodu, kde pracuje. Má stálý okruh přátel a nové lidi poznává jen díky práci. Sama ale nová přátelství nevyhledává.

Ohledně bezpečnosti říká: „*Bezpečně? Moc ne. Třeba v noci bych nikdy nešla na Zderaz.*“ Policejní stanici vidí jako velkou výhodu, díky níž se omladina uklidnila. Líbí se jí kamery, díky nimž i u nich chytli zloděje. Na Zderazi by změnila toto: „*Asi aby tam častěji jezdili policajty. Je to tam strašidelný.*“

Respondentka neřídí, takže nejčastěji jezdí vlakem. Určitě by uvítala víc spojení. Parkovací místa nijak nekomentuje.

S čistotou města je spokojená, město se o ni dost stará. „U Jordánu dýchá se dobře.“

„*Je tady všechno, ale mohla by být nějaká restaurace.*“ S nabídkou škol je spokojená, je jich tady také dost. Lékaře jako jedna z mála navštěvuje tady, ale jak říká: „*Přijít s diagnózou a říct, co potřebuješ.*“ Do Dvorany nechodí, občas ji manžel vytáhne na ples, ale to jen výjimečně. Jednou byla v kapli na koncertu.

Volný čas skoro nemá. Když ho má, nejradši je s rodinou na zahradě nebo u známých na zahradě. „*Mám ráda pohodlí svoje.*“ „*Radši jdu tam, kde jsou neznámý lidi.*“ Na to, jak je město malé, je zde hodně vyžití, ale sama ho nevyužívá.

Ve městě se jí líbí, nic by neměnila, ale když už, tak tu restauraci. „*Ve městě se jako doma nikdy nebudu cítit, ale jako skoro doma.*“

#### **4.2.1.8. Respondent 8**

- Muž, 51, Ukrajinec

Poslední respondent z řady cizinců byl ze všech nejméně spokojený. Ve Smiřicích je jen rok a půl, před tím bydlel v jiném městě, ale z celého rozhovoru jsem měla dojem, že kdyby zde neměl práci, je okamžitě pryč a už se nikdy nevrátí.

Na první otázku: „*Jak se vám žije ve Smiřicích?*“ Odpověděl: „*Špatně. Lidi špatní tady, každý tváří se že dobrý, ale v podstatě každý snaží se tebe jen okrádat.*“ Žije sám v malém bytě, ve kterém se mu líbí, i když není nějak přepychově vybavený, ale bude se stěhovat do Prahy, kde jsou na cizince zvyklejší. „*Tam chovaj se líp.*“

Sousedy nezná, protože je hlavně v práci, ale znal se s jednou sousedkou, která o něm říkala: „*Jo to jsou špatní Ukrajinci.*“ Stýká se především s lidmi z Ukrajiny, se kterými pracuje, ale zná i 2 hospodské z města. Pokud má volný čas, tak ho tráví sám nebo s nimi. Nově přistěhovalé zná jen nové Ukrajince v práci. Chtěl by se seznamovat, ale má s lidmi špatné zkušenosti, takže se tomu vyhýbá.

Cítí se zde bezpečně, policejní stanici a policisty neuznává a rozhodně se díky nim necítí bezpečněji. Chodí všude, nikam se nebojí.

Dopravuje se především autem, občas vlakem. S dopravou je docela spokojen, ale uvítal by další silnici, kam by odklonil kamiony. Vlak by dle jeho slov mohl jezdit častěji a zaparkovat se dle jeho slov dá všude.

*„Já takové starání o město nezažil.“* S čistotou města a ovzduší je spokojený.

S obchody a službami je spokojený, je zde všechno. *„Můžeš koupit všechno.“* Vzdělání nijak nekomentuje a lékaře má v jiném městě. Není typ na kulturní akce.

Zajímá se o aktivity u Apače, kde si odpočne, ale jinak tráví čas doma. Nabídku města nevyužívá vůbec. O cyklostezce ví, ale nevyužívá ji.

Ve městě mu nic nechybí, a když jo, může si někam dojet. Ve Smiřicích se jako doma necítí vůbec.

#### 4.2.2. Češi

Tabulka č. 4

	R 1	R 2	R 3	R 4	R 5	R 6	R 7	R 8
Věk	19	22	25	33	37	44	48	49
Pohlaví	žena	muž	žena	žena	žena	žena	muž	muž
Státní občanství	Česká republika	Česká republika	Česká republika	Česká republika	Česká republika	Česká republika	Česká republika	Česká republika

Zdroj: vlastní

##### 4.2.2.1. Respondent 1

- Žena, 19 let, Češka

Respondentce se zde žije velice dobře, je zde šikovný starosta, který se stará o zájmy lidí, staví dětská hřiště a je zde všechno. Nelíbí se jí nové zadlážděné náměstí.

Žije v rodinném domě s otcem, bratrem a babičkou. Stále ho představují, Vadí ji kouř, když sousedi něco pálí. Je spokojená s velkou zahradou, ale nelíbí se jí, že k nim sousedi koukají. Ve městě se jí líbí, ale za prací by se přestěhovala jinam. Ráda by v domě změnila pokoje, postavila pergolu a měla víc zeleně.

Sousedy zná v ulici skoro všechny, všechny zdraví, s několika se i baví. Pravidelný kontakt využívá s jedněmi, kterým i chodí na nákup nebo na kávu. Přátele má jak ve Smiřicích, tak i v Hradci, kam chodí do školy. Pár nových lidí zde zná a s některými se i baví. Ráda se seznamuje.

Ve své ulici se cítí bezpečně, ale večer to může být po městě nebezpečnější. Hlavně v parku a u Sluníčka (místní disco klub), kam by dala lepší osvětlení. Nová policejní stanice se jí líbí, na obhlídky jezdí i okolo jejich ulice. Nevýhody v ní nevidí, kromě kamer, které nemá ráda.

Doprava je podle ní dobrá. Nejčastěji jezdí vlakem a autobusem. Uvítala by víc spojů, ale není to nejhorší. Parkovacích míst je ve městě dost, v poslední době jich je víc. S průjezdností je spokojená, je dle jejích slov plynulá.

*„Já si myslím, že město to docela udržuje. I v tom parku třeba. I pěšky choděj třeba přes léto. Jezděj, staraj se.“* V zimě jim ale nikdo nevyhrnuje sníh z ulice. Ovzduší je v pořádku, kromě zimy, kdy lidi pálí různé věci.

*„Já si myslím, že ve Smiřicích je opravdu všechno.“* S obchody a službami je spokojená, ale líbila by se jí tady pizzerie, fast food nebo nějaké občerstvení. Ve městě si prošla mateřskou, základní a ZUŠ. S nabídkou je spokojená, ale zmiňuje neposlušné žáky v poslední době. Lékaře zde navštěvuje, ale říká: *„O tý jejich profesionalitě se moc mluvit nedá.“* Jako dítě chodila do loutkového divadla, do Dvorany na taneční, ale teď vůbec. Nebaví ji to.

Ve volnočasových aktivitách zmiňuje hřiště, kam chodí hodně lidí, ale sama ho nenavštěvuje. Nabídka je velká, ale není to nic pro ni. Nevýhody v tom nevidí. *„Cyklostezka je prima.“*

Ve městě jí chybí fitness centrum a občerstvení. Cítí se zde jako doma.

#### 4.2.2.2. Respondent 2

- Muž, 20 let, Čech

Druhý respondent z řady Čechů je ve Smiřicích spokojený hlavně díky přátelům. Jelikož má srovnání s Prahou, kam dojíždí do práce, nelíbí se mu tady absence anonymity, kterou v Praze má. Oceňuje zde ale jiné věci: „*Ale zas na druhou stranu je to tady menší město, je to tady klidnější. Když jdeš ven, není tady smrad jako v Praze.*“ Nelíbí se mu nově vystavěné náměstí.

Bydlení hodnotí kladně, je s ním spokojený. Bydlí s rodiči a platí za nájem jen zlomek toho, co by zaplatil jinde. Rozhodně se plánuje přestěhovat do Prahy, kde má práci za mnohem lepší peníze než tady.

Sousedské vztahy moc nepěstuje. „*Popravdě v naší ulici se osobně bavím jen tady se strejdou vedle a s kamarádem. A to je asi všechno.*“ O lidi z okolí se moc nezajímá, ve Smiřicích se přátelí jen s bývalými spolužáky, se kterými tráví i volný čas. Seznamování je pro něj důležité, seznamuje se rád, ale hlavně v rámci Prahy. Nově přistěhované vůbec nezná.

Ve Smiřicích se cítí bezpečně, protože je zde malá kriminalita. Policejní stanice je podle něj super věc, je blíž a cítí se díky ní bezpečněji. V současné době se nebojí nikam chodit.

Respondent je spokojený s dopravou ve městě. Zmiňuje malý provoz, dobrou dostupnost do jiných měst vlakem, autobusem, i když by mu nevadilo, kdyby jezdily častěji. Nejčastěji využívá auto, kolo a vlak do práce. Jakožto řidiči se mu zde zdá být dostatek parkovacích míst a s průjezdností je taky spokojený.

Čistotu města a ovzduší hodnotí kladně, sám vidá pracovníky sbírat odpadky. V zimě by ale dle jeho slov mohli vyhrnovači zajíždět i do slepých ulic.

Jelikož má zde srovnání s Prahou, nabídka obchodů a služeb mu nevyhovuje. S nabídkou škol, vzhledem k velikosti města, je spokojený. Chodil zde do mateřské, základní a základní umělecké školy. Na druhou stranu tu není vůbec spokojený s lékařskou péčí a dojíždí do Prahy. Kulturní vyžití, které město nabízí, pro něj není nijak důležité. Rád zajde na pivo do hospody.

Ve volném čase využívá workout hřiště, které i sám pomáhal stavět, a běžeckou dráhu. Líbí se mu nabídka aktivit pro holky a velmi oceňuje cyklostezku, kterou hojně využívá.

Respondent by si zde přál víc klubů, kaváren, fitness centrum a kino. Nelíbí se mu zde nové náměstí. Smiřice má rád a cítí se zde jako doma.

#### **4.2.2.3. Respondent 3**

- Žena, 25 let, Češka

Respondentka žije ve Smiřicích od narození. Nechce bydlet v rušném městě. Je tu k dispozici vše, co potřebuje a nemusí nikam dojíždět. Nelíbí se jí nové náměstí.

Žije v rodinném domku, kde obývá horní patro. Dole bydlí rodiče. Nelíbí se jí čistička, kterou má za barákem. S domem je sice spokojená, je dost prostorný, ale chtěla by se odstěhovat s manželem od rodičů. V rámci Smiřic nebo ve vesnici poblíž. Chtěla by zlikvidovat čističku, nebo ji alespoň vzhledově upravit.

*„Znám téměř všechny susedy v ulici. Jsme tady takoví stáli a se známe. Kontakt udržuju jen s nejbližšíma susedama.“* V ulici má prarodiče a susedku, se kterou si vzájemně pečou buchty. Nelíbí se jí ale susedské drby. Respondentka je společenská, ráda se seznamuje, má zde hodně přátel. Nově příchozí zná podle vidění, ale osobně je nezná. *„Oni se nějak ani nechtěj seznamovat.“*

Respondentka se ve městě cítí bezpečně. *„Cítím se tady bezpečněji, než jsem se cítila dřív.“* Jako důvod uvádí policejní hlídky a kamery, které přišly s novou policejní stanicí. Nelíbí se jí ale, že policisté nechodí i do parku, kde v noci můžou být opilí chlapi.

Doprava je podle ní frekventovanější. Vzpomíná na dobu, kdy jako dítě si mohla hrát na ulici. Nelíbí se jí kamiony, které projíždí městem. Nejčastěji chodí pěšky, jezdí na kole a autem. Vlaky a autobusy nevyužívá. Jakožto řidička je spokojená s místy k parkování, protože neustále přibývají nová.

V létě vídá brigádníky po městě, kteří uklízí, ale jinak ne. Přes zimu vůbec. S čistotou spokojená není. *„Po zimě tady vylezly bobky od psů. Chtělo by to jarní úklid.“*



*A ještě by to chtělo udržovat cyklostezku.* “ Město se stará, ale mohlo by víc. S ovzduším není spokojená kvůli již zmíněné čističce a pálení věcí od sousedů.

Je spokojená s velkým množstvím obchodů s potravinami. Chybí ji restaurace a místa, kde by se dalo najíst. Dále potom nekuřácká místa k posezení. Respondentka zde prošla mateřskou a základní školou. S oběma je spokojená. Lékaře navštěvuje tady, ale mluví o něm jako o lékaři-sekretáři. Není spokojená s gynekoložkou, která má otevřeno jen jednou týdně. Kulturní akce se jí líbí, jsou podle ní rodinnější. Zmiňuje svátky hudby, plesy, divadla, která navštěvuje.

Volnočasové aktivity nevyužívá, nemá moc volného času. V budoucnu by ale chtěla chodit na cvičení s dětma. *„Já si myslím, že se tady dá sportovně vyžít. Já jsem hrála i volejbal tady.*“ Líbí se jí nabídka sportovišť a všimá si, že jsou hojně využívány. Na cyklostezku občas zajde s kočárkem, na kole nebo na procházku.

Ve Smiřicích jí chybí již zmíněná restaurace, nekuřácké posezení. Dále bližší písák. Ve Smiřicích se cítí odjakživa jako doma.

#### **4.2.2.4. Respondent 4**

- Žena, 33 let, Češka

Respondentka 4 je nejspokojenější Češkou z mých respondentů. *„I kdybych vyhrála x milionů, tak bych odsud stejně neodešla.*“

Bydlí v klidné části, v rodinném domu, se kterým je spokojená, má ho zařízený podle svého vkusu. Neměnila by na něm nic. Vyhovuje jí poloha, má všude kousek. Stěhovat se rozhodně nechce.

*„Znám se se všema sousedama. Je tu pár novejš, ale všichni se známe.*“ Jediná věc, která jí vadí, je hluk od motorek v létě od sousedů. Ráda se sousedy tráví i čas, dále s dcerou, rodiči a přítelem. Nově přistěhovalé zná dvoje, občas si s nimi popovídá. Ráda se seznamuje, ale záleží na člověku.

Ve Smiřicích se cítí bezpečně, ale policisty ve městě neuznává, nelíbí se jí, jak se prezentují, a kteří dávají lidem zbytečné pokuty, např. maminkám před školkou. V noci by se bála jít na Zderaz.

Dopravu hodnotí takto: „*Úplně v klidu.*“ Kamiony jí nevadí, protože tu musí jezdit. Nejčastěji jezdí autem a na kole. Vlákem a autobusem vůbec nejezdí. „*Když chceš zaparkovat, vždycky zaparkuješ.*“

Čistotu města hodnotí kladně, náměstí je podle ní čisté. Jako jediné se jí náměstí líbí. Město se o to stará dostatečně. Čistička jí smrdí.

„*Jídlo, základní potraviny si nakoupím. Zbytek v Jaroměři.*“ Mateřská škola je podle ní hrozná, základka standart a s ostatními nemá zkušenost. Lékaře má v městě. „*On je to takovej údržbář. Když si stanovíš diagnózu, tak tě i nějak pošle.*“ Loutkové divadlo navštěvovala a do Dvorany chodí na výstavy.

Volnočasovou nabídku vůbec nevyužívá, nemá čas. Ráda si s přáteli a rodinou zajde někam sednout. Líbí se jí nabídka sportovišť, kam chodí i její dcera. Ona ne. Cyklostezku má moc ráda, má ji za domem. Písák vůbec nenavštěvuje.

Ve městě jí nic nechybí a cítí se zde jako doma.

#### **4.2.2.5. Respondent 5**

- Žena, 37 let, Češka

Ve Smiřicích se respondentce žije dobře, i když přiznává, že by to mohlo být lepší.

Respondentka bydlí v bytě v paneláku s rodinou, není spokojená se společnými prostory, úklidovou službou, která chodí jen jednou týdně. Chybí jí sušárna, kolárna, zamykání zámků. Ráda by si koupila baráček ve Smiřicích nebo někde poblíž. Rádi grilují, ale nemají možnost. Chválí si dobrou dopravu.

Sousedy na patře zná a zdraví se. S jednou maminkou se baví dost. Zbytek vchodu zná, i z ostatních, ale s těmi se jen zdraví. Přátele má jak ve Smiřicích, tak i v okolních městech. Tráví s nimi čas, dále s rodinou. Je pro ni důležité znát lidi z okolí. Pár nově přichozích zná. „*Já se ráda seznamuju, nevidím v tom žádný problém.*“

Respondentka se zde cítí bezpečně ve dne, v noci by děti ven nepustila. Stěžuje si na policejní stanici. „*Je to jakoby tady ani nebyla. Kdyby ti šlo o život, tak je to jedno.*“

*Když je člověk potřebuje, tak tady ani nejsou*“ Nerada chodí kolem hospod a hřiště na sídlišti, kde se scházejí romští obyvatelé. Chtěla by hodně kamer a občůzky jednou za hodinu.

S dopravou je spokojená. Nejčastěji jezdí vlakem nebo autem. Četnost spojení ji nevyhovuje. *„Dřív to bylo lepší.“* Chtěla by víc míst k parkování. S průjezdností není problém.

S čistotou města spokojená není. Po diskotékách vidá v ulicích nepořádek a v zimě nejsou prohrnuté chodníky. Čistota ovzduší není kvůli autům nic moc.

*„Je tady úplně všechno, teda až na tu spořitelnu, která mi teda taky chybí, jo.“* Se školami moc spokojená není, nelíbí se jí přístup učitelů k dětem a to, že děti do školy berou drogy a podobně. Lékaře zde nenavštěvuje. Kulturní akce využívá, chodí na divadelní představení a plesy.

Ve volném čase chodí k Apačovi, na kola na cyklostezku, na procházky se psem do parku. Na sportoviště posílá děti, pro dospělé tady ale není co dělat. Na písák nechodí.

Ve městě jí chybí krytý bazén, spořitelna, akce pro starší generaci v zimě a lepší zabezpečení, co se týče policie. Ve Smiřicích se cítí jako doma, i když v předchozím městě se jí líbilo více.

#### **4.2.2.6. Respondent 6**

- Žena, 44 let, Češka

Respondentka, která žije ve městě už 27 let, považuje Smiřice za pěkné město, ve kterém se dobře žije. Jediným trnem v oku je pro ni zvyšování hladiny Labe po zimě.

Bydlí v řadovém domku s početnou rodinou. Porovnává dobu dřívější, kdy byly děti malé a současnou dobu, kdy je dům téměř prázdný. S domem je spokojená, jen jí vadí, že ho nemůže změnit nebo rozšířit. Plánuje ve městě zůstat, ale kdyby byly finance, líbilo by se jí bydlet na okraji Hradce Králové.

Sousedy zná všechny, i jejich děti, všechny zdraví a se dvěma si povídá při každé příležitosti. Díky dětem má mezi rodiči jejich kamarádů hodně přátel. V současné

době už ale žádné nové přátele nevyhledává. I když je společenská, v poslední době ráda tráví čas sama.

Ve městě se necítí příliš bezpečně, i když se to, jak říká, v poslední době dost zlepšilo. Díky policejní stanici zde bylo nainstalováno hodně kamer a policisté ráno převádí žáky přes přechod. Ve dne jsou pro ni Smiřice bezpečnější, ale v noci se bojí chodit na Zderaz, kam by ráda dala více hlídek. Pro lepší celkový pocit bezpečí by kromě hlídek ještě zlepšila osvětlení v zapadlých ulicích.

*„ Automobilová doprava je celkem v pořádku, kromě řepné kampaně. Autobusovou dopravu nevyžívám, ale autobusy jezdí jak na Jaroměř, tak na Hradec. Vlakovou dopravu, tu využívám hodně.“* Ráda by navýšila počet vlakových spojů o víkendu. Jediná věc, co jí vadí víc, je stav silnic.

S čistotou města je spokojená, líbí se jí, že město zapojuje do údržby o prázdninách i studenty. Respondentce se dýchá dobře, ale bojí se zplodin z opatovické elektrárny.

Respondentka ve městě nachází všechny základní věci. Je ráda, že je zde zastoupení velkého množství lékařů, které i navštěvuje. Respondentka má pozitivní zkušenosti se třemi ze čtyř škol ve městě, protože je navštěvovaly její děti. Městské kulturní středisko Dvorana téměř nevyžívá. Kulturní akce nevyhledává,

Ve volném čase nevyžívá nic, co město nabízí. Je ráda, že město nabízí dostatek sportovišť pro děti. Jedinou výtku má k jejich krátké otevírací době. Z cyklostezky je nadšená, často ji využívá, jako i hodně dalších lidí a jak respondentka podotýká, tak někdy je tam lidí až moc.

Ve městě jí nic nechybí, protože si může kamkoli zajet. Se Smiřicemi je sice spokojená, ale necítí se zde jako doma, domov je pro ni v Broumově.

#### 4.2.2.7. Respondent 7

- Muž, 48 let, Čech

Ve Smiřicích žije celý život, je ale jeden z těch nejmíň spokojených obyvatel. Jelikož je tu už dlouho, neuvažuje město měnit, i když mu, jak říká, nepřiřostlo nikdy k srdci.

Byt mu vyhovuje, velikost dostačující, ale stěžuje si na zateplení, které chybí. Z bytu by neodešel, ale kdyby se se objevil větší obnos peněz, určitě by ho zrekonstruoval, včetně právě zateplení.

Sousedy zná podle vidění všechny a s několika udržuje pravidelný kontakt. Je pro něho důležité znát lidi s okolí, ale má s hodně z nich špatné zkušenosti. Volný čas tráví právě s přáteli, rodinou. Nové obyvatele nezná vůbec a nerad se seznamuje, kromě práce, kde s lidmi dobře vychází.

Ve Smiřicích se cítí bezpečně, ale dceru a manželku by v noci nikam nepustil. Nelíbí se mu tady větší množství bezdomovců. Na policii říká: *„Policii tady máme asi takovou, že když ji nebudem potřebovat, tak je to v pořádku. Víme, že tady jsou. Když ji začnete potřebovat, tak si říkáte, kam se ztratili.“* Stanice se mu taky nelíbí a celkově s ní spokojený není. Jedinou výhodu vidí v tom, že opravili starý dům. Sám se nikam chodit nebojí, ale má respekt z nádraží. Rád by ve městě měl lepší osvětlení, více kamer a hlídky.

Jezdí autem, vlakem a autobusem vůbec. Ve Smiřicích se mu jezdí dobře, ale nelíbí se mu nedostatek míst k parkování u paneláků. Hodně mu vadí kamiony a nákladní auta s řepou, které ničí silnice.

S čistotou města je spokojen, ale i tak je dle jeho slov co zlepšovat. To samé platí o čistotě ovzduší.

*„Krámmů je tu víc než dost. Když si vzpomenu večír a chci něco koupit, není problém. Když si vzpomenu ráno, není problém. Koupíte vše, co je potřeba.“* Nabídku vzdělání kritizuje – nelíbí se mu přístup k žákům jak na základní škole, tak na základní umělecké škole, kde odmítli jeho dceru pro nedostatek nadání. Lékaře tady nenavštěvuje, nelíbí se mu, jakým způsobem to tady vedou. Kulturní akce pro

respondenta nejsou důležité, sice občas zajde na ples, ale opravdu jen výjimečně. Líbí se mu místní tradiční loutkové divadlo.

Respondent nemá moc volného času. Když už ho má, zajde k Apačovi nebo na hřiště. Je velmi spokojený jak s nabídkou sportovišť, tak s cyklostezkou.

Ve městě mu chybí restaurace, kluziště v zimě a místo, kam by se dalo v zimě jít – děti i dospělí. Dále by si přál veřejné místo na grilování a úpravu silnic. Absolutně se mu nelíbí nové náměstí. Město považuje za domov jen proto, že tu žije už dlouho.

#### **4.2.2.8. Respondent 8**

- Muž, 49 let, Čech

Poslední respondent žije ve Smiřicích od svých 22 let, co se sem přistěhoval s manželkou. Žije se mu zde dobře, i když kvůli práci tady netráví moc času.

Respondent bydlí v rodinném domku ve slepé ulici, kousek od centra. S domem moc spokojený není, protože na něm je vidět, že by potřeboval pořádnou úpravu. Místností má dům dostatek, disponuje dokonce 3 koupelnami. Na zahradě by rád měl basketbalový koš. Stěhovat se nechce, má tu rodinu a zázemí. *„Proč bych se stěhoval? Je tu klid a navíc jsou Smiřice kousek od Hradce.“*

Sousedy zná téměř všechny, nejvíce si rozumí se těmi hned vedle jejich domu. Pravidelně se nestýká s nikým kvůli nedostatku volného času. V současné době ve Smiřicích žádné nové lidi nepoznává, nově přistěhovalé nezná. Kdyby to šlo, nové lidi by poznal rád.

Ve Smiřicích se cítí bezpečně, nejsou zde žádné lokality, kam by se chodil bát. V policejní stanici vidí výhodu, protože se díky kamerám na ní snížily místní nepokoje v centru.

Dopravu hodnotí kladně. Ví, že tu jsou vlaky a autobusy, ale využívá výhradně auto. S parkováním problém nemá, protože nestaví nikde jinde než u svého domu. Průjezdnost se mu zdá ideální. *„Mám pocit, že se to v posledních letech i zlepšilo. Až na ty kamiony občas no.“*

Jelikož ve městě netráví moc času, nedokáže říct, jestli jsou Smiřice čisté nebo špinavé. Ovzduší hodnotí kladně, ale nelíbí se mu, když v létě sousedé pálí plasty, protože si nemůže ani otevřít okno.

Respondent je velmi spokojený s nabídkou potravin, večerek, pošty, cukrárny a kavárny, které využívá. On sám žádnou místní školu nenavštěvoval, ale všechny jeho děti zde prošly mateřskou, základní a ZUŠ. Všechny děti zde byli spokojené. K lékaři chodí do Jaroměře. Kulturní nabídky nevyužívá vůbec, protože říká: „*Na tohle vůbec nemám čas.*“

Z nedostatku volného času nevyužívá nabídku volnočasových aktivit. Nejraději ho tráví s rodinou doma nebo na hřišti, kde hraje se syny basketbal. Když se náhodou uvolní více času, rád s manželkou jede na kolo na cyklostezku nebo do kavárny.

Ve městě mu chybí více bankomatů, místo na pout', kino, pizzerie a obchod s knihami, které jsou jeho vášní. Ve Smiřicích se cítí jako doma.

### **4.3. Souhrnné výsledky jednotlivých aspektů rezidenční spokojenosti**

#### **4.3.1. Bydlení**

- **Cizinci**

Všichni dotázaní jsou s obydlím ve městě spokojení, ať už bydlí v bytě nebo v domu. Ve svých odpovědích jen málo z nich uvádělo počet místností obydlí nebo jakékoli nedostatky. Ti, kteří žijí v rodinných domech, ho sdílejí s rodinou a prarodiči. Zbytek žije s rodinou, kromě respondenta 8, který žije úplně sám.

Lokalitu hodnotila většina dotázaných pozitivně. Bydlí na okraji města, kde se toho tolik neděje. Jediná věc, která se nezamlouvá 2 z nich, je blízkost hlavní ulice a s tím spojený hluk.

Přišel mi zajímavý fakt, že si většina na nic nestěžovala, jen respondenti 3 a 6 projevíli nespokojenost s menšími pokoji a vybavením bytu. Respondent 2 dokonce uvedl, že nechápe posedlost materiálními věcmi. „*Tak jakože nebydlím pod mostem,*

*někdo nemá ani to. A když vidím, jak nějaký lidi žijou, maj všechno moderní, zahradu, bazén, nechápu to. Já si nestěžuju. Když se zamyslíš, nějaký lidi nemaj ani to.“*

Když přišla na řadu otázka stěhování, byla jsem překvapená. Jediná respondentka (5) vůbec nepřemýšlí nad stěhováním. Zbytek dotázaných o stěhování uvažuje nebo uvažovala. Ve většině případů zde hrají roli špatné vztahy s místními Čechy. Respondenti číslo 1 a 2, mladší ročníky, chtějí město opustit kvůli vysoké škole a práci. Důvody zůstání se liší, většinu z nich tu drží rodina a 2 z nich i nově postavené rodinné domy.

6 respondentů žije v bytech, 2 v domě.

- **Češi**

Většina Čechů byla s bytem nebo domem, ve kterém žijí. Oproti cizincům si téměř všichni, kromě respondenta 2 a respondentky 4, která žije ve svém vysněném domě, stěžovali alespoň na jednu věc. Objevují se zde stížnosti na velikost obydlí, velikost bytů, čističku za domem, úklidovou službou v paneláku a podobně.

Lokalitu překvapivě zmínila jen respondentka 4, která žije v klidné části města a poloha jí absolutně vyhovuje.

Respondenti 3, 4, 5, 7 a 8, kteří zde mají rodinu, by chtěli ve Smiřicích zůstat. Maximálně uvažují o změně obydlí, ale v rámci města, popřípadě okolí. Respondenti 1 a 2, mladší a bezdětní, by se chtěli přestěhovat do větších měst kvůli práci. Respondentka 6, která má děti odrostlé a žije jen s manželem, by při dostatku financí uvažovala o stěhování na okraj Hradce Králové. 6 respondentů žije v domech, 2 v bytě.

#### **4.3.2. Sociální vztahy**

- **Cizinci**

U bydlení bylo toto téma již zmíněno. Sousedské vztahy hodnotí cizinci spíše záporně. Nejen, že většina své sousedy nezná, ale v hodně případech se ani nezdraví. Nejlépe se sousedy vychází respondentka 5, která zde žije již 15let, a sousedy zná, i se



s nimi baví. Naopak nejhůře s nimi vycházejí respondenti 4 a 8, kteří zde jsou nejkratší dobu. Respondent 4 dokonce uvádí, jak o nich někteří Češi mluví, a to jako o naplavenině. „*Lidi tady o nás mluví jako o naplavenině.*“ Předpokládám, že roli zde hraje právě státní občanství cizinců, ale i jejich uzavřenost.

První dva respondenti, kteří zde alespoň nějakou dobu navštěvovali základní školu, mají přátele i mezi bývalými spolužáky.

Jejich sociální kontakty se soustřeďují především na ukrajinskou komunitu ve městě a na okolí jejich práce, o které se při rozhovoru v jiném kontextu vůbec nezmiňovali. „*Ale hlavně lidi od nás, Ukrajince. Je jich tu dost.*“ (Respondent 4).

Nikdo z dotazovaných nezná nově přistěhovalé obyvatele a ani je nevyhledává. Seznamování se s novými lidmi záleží určitě na povaze každého z nich. Jediná respondentka č. 1 se ráda seznamuje s novými lidmi, především v rámci školy. Zbytek respondentů nová přátelství nevyhledává. Když už, tak v rámci práce. Roli zde opět zřejmě hraje určitá uzavřenost ze strany cizinců, ale i nedůvěra ze strany Čechů.

- Češi

Respondenti se svými sousedy znají, minimálně se s nimi zdraví, většina s nimi udržuje i pravidelný kontakt. Respondent 2 omezil své sousedské vztahy jen na 2 z nich. „*Popravdě v naší ulici se osobně bavím jen tady se strejdou vedle a s kamarádem. A to je asi všechno.*“ V této sekci je vidět, že Češi mají kladné vztahy se sousedy už jen proto, že se s nimi znají od dětství nebo je poznali před hodně dlouhou dobou, což cizincům, kteří zde tak dlouho nežijí, musí chybět. Češi se sousedy znají, většinou jsou jejich vztahy založeny na tom, že se zdraví a občas si popovídají. Několik z nich s nimi udržuje pravidelný kontakt a navštěvují se. „*Třeba jim chodíme i na nákup.*“ (Respondentka 1).

Všichni respondenti mají ve Smiřicích přátele, jak z dob školy, tak i ty, které poznali jinak. Okruh přátel se potom u nich rozšiřuje podle místa práce, střední a vysoké školy i do jiných měst.

Respondenti 1, 3, 4, 5 znají několik nově příchozích alespoň podle vidění. Respondentka 6 se o nich vůbec nezmiňuje. Ani jeden z mužů nově přistěhovalé nezná. „*Ne, nikoho neznám.*“ (Respondent 7).

První čtyři respondenti, všichni ve věku do 40 let se seznamují rádi a i poznávají nové lidi. Poslední 3 respondenti ve věku 44, 48 a 49 let se buď neradi seznamují (respondent 7), nebo nové přátele nevyhledávají (respondentka 6), anebo na seznamování nemají čas (respondent 8). Z analýzy těchto výsledků si myslím, že zde hraje roli věk. Mladší ročníky chodí na různé večírky a party, kde o nové kontakty není nouze.

#### 4.3.3. Bezpečnost

- **Cizinci**

V tomto aspektu rezidenční spokojenosti se projevily rozdíly mezi pohlavím respondentů. Na jedné straně jsou muži, kteří se ve městě nebojí a ani nemají lokality, kterých by se vyhýbali. „*No jsem Ukrajinec, já všude cítím bezpečně.*“ (Respondent 8). Na druhé straně jsou ženy, které se buď bezpečně necítí vůbec (respondentka 5), nebo se bezpečně cítí jen ve dne s tím, že jsou lokality, do kterých by nešly ve dne nebo v noci (respondentky 1, 2, 6, 7). „*Třeba v noci bych nikdy nešla na Zderaz.*“ (Respondentka 7).

Respondentky se shodly na dvou lokalitách, kam se bojí chodit. Park a odlehlá část města Zderaz. Rády by je vylepšily lepším osvětlením, kamerami nebo častějšími hlídkami.

Na policejní stanici se respondenti dívají různě. Respondenti 1, 3, 4, 6 a 7 jsou s ní spokojeni a vidí v ní výhodu. Zbytek respondentů ji hodnotí záporně.

- **Češi**

U Čechů takové jednoznačné rozdíly mezi muži a ženami nejsou. Respondenti se ve Smiřicích cítí převážně bezpečně, kromě respondentky 6, která ale uznává, že se

situace v poslední době zlepšila. Ani jeden z mužů se ve městě nebojí. Myslím si ale, že i kdyby se báli, nic by neřekli. Respondenti 5 a 7 by v noci nepustili svoje děti ven. Respondentky 1 a 4 přiznávají, že večer můžou být Smiřice nebezpečnější.

Většina žen uvedla jako nebezpečné lokality park, okolí místního disco klubu, Zderaz, okolí hospod a hřiště na sídlišti.

Policejní stanice se u těchto respondentů těší stejně oblibě stejně jako u cizinců. Respondentům 4, 5 7 se stanice vůbec nezamlouvá. „*Je to jakoby tady ani nebyla. Kdyby ti šlo o život, tak je to jedno. Když je člověk potřebuje, tak tady ani nejsou.*“ (respondentka 5). „*Policii tady máme asi takovou, že když ji nebudem potřebovat, tak je to v pořádku. Víme, že tady jsou. Když ji začnete potřebovat, tak si říkáte, kam se ztratili.*“ (respondent 7). Zbytek respondentů v ní vidí výhodu, ať už se jedná o víc hlídek nebo víc kamer ve městě.

#### **4.3.4. Doprava**

- **Cizinci**

S celkovou dopravou ve městě jsou respondenti spokojeni. „*Jo dobrý, v pohodě.*“ (Respondent 8). Dopravní prostředky, které nejčastěji využívají, jsou auta a vlak, v menší míře autobus. Ti, kteří jezdí vlakem, si často stěžují na nízký počet spojů, i když je s tímto faktem většina smířená.

Při hodnocení parkovacích míst se názory značně lišily. Na jedné straně byli ti, kteří ve městě zaznamenali hodně parkovacích míst (respondenti 2, 3, 4, 5 a 8), na druhé straně ti, kteří si stěžovali na jejich nedostatek. „*No myslím si, že je tu nedostatek míst na parkování.*“ (Respondentka 1). V obou skupinách se objevují jak ti, co jezdí hlavně autem, tak ti, kteří preferují vlaky. Záleží zde asi na místech, kde dotyční chtějí parkovat a v jakou denní dobu tam jezdí.

Průjezdnost hodnotí většina kladně. Respondenti 1, 3, 6 a 8 zmínili nesouhlas s průjezdem kamionů a nákladních vozů s řepou přes město. „*Jenom ty kamiony no.*“ Respondent 4 se s nimi smířil. Zbytek tento fakt vůbec nezmínil. Všimla jsem si, že všichni ti, kteří je nezmínili, preferují vlakovou dopravu, kromě respondenta 2, který

sice jezdí autem, ale z celkových odpovědí tohoto respondenta jsem zjistila, že je nekonfliktní typ a většinou si na nic nestěžoval.

- **Češi**

Všichni respondenti, kromě respondentky 3, která uvedla, že je frekventovanější, si na dopravu jako takovou nikdo nestěžoval. „*Je to už frekventovanější, je to silnější doprava.*“ Objevil se tu ale rozpor, kdy právě respondentka 3 vidí dopravu jako frekventovanější, ale respondent 2 má na Smiřicích rád malý provoz. Myslím si, že tyto rozdíly pramení z lokality, kde dotyční bydlí. Respondentka 3 bydlí v klasické průjezdné ulici, kdežto respondent 2 žije na konci slepé ulice, kam nejezdí nikdo jiný kromě jeho rodiny.

Nejčastěji využívanými dopravními prostředky jsou auto, vlak, autobus a kolo. Ti, kteří jezdí vlakem, si stěžují na malý počet spojů.

S parkovacími místy je většina respondentů spokojená, kromě respondentů 5 a 7, kteří by jich uvítali víc. Průjezdnost hodnotí většina kladně, ale zmiňují se, jako cizinci, o nespokojenosti s kamiony. „*Někdy jsou teda kamiony naložené tak moc, že je to o strach jít kolem.*“

#### **4.3.5. Čistota města**

- **Cizinci**

Na čistotu města si nikdo z respondentů nestěžoval. Většina vyzdvihovala úklidové služby, které organizuje město. Respondentka číslo 6 to okomentovala: „*Na to město dbá, to zas nemůžu říct, že by to bylo špinavé město. Tu uklízecí četu jde vidět. Je čisto.*“ I nejméně spokojený respondent (8) řekl: „*Já takové starání o město nezažil.*“

Spokojenost s ovzduším se rozcházela v závislosti na tom, v jaké lokalitě respondenti bydlí. Respondentky 1 a 6 bydlí u hlavní silnice a sousedí s lidmi, kteří jim vedle zahrady pálí nepořádek. Respondentka 3 bydlí v blízkosti Du pontu. Respondenti 4 a 7 bydlí u Labe a Jordánu (potok) a oba si vzduch vychvalují. „*Mně u Labe řeky dýchá se perfektně.*“

Respondentky 3 a 6 by uvítaly větší počet kontejnerů na tříděný odpad. Obě bydlí na kraji města a kontejnery jsou soustředěny na jiných místech.

- **Češi**

Většina respondentů je s čistotou města spokojená. Respondenti 2, 3 kritizují údržbu ulic a psí exkrementy, které na jaře jsou vidět. „*Třeba mě mrzí to, že na jaře vylezly bobky od psů.*“ (Respondentka 3). Respondentka 5 jako jediná s čistotou spokojená není. Dotazovaní také kladně hodnotí úklidové služby města.

Opět se zde ukázaly rozdíly mezi odpověďmi obyvatel na čistotu ovzduší, kteří žijí blízko silnice, čističky vod a těmi, kteří žijí u parku a mimo hlavní silnici. „*Kromě čističky tak jo.*“ (Respondentka 3).

#### **4.3.6. Obchody, služby a občanská vybavenost**

- **Cizinci**

Obchody a služby hodnotí všichni kladně. Jsou spokojeni s jejich množstvím a dodávají, že je to všechno. Respondentka 1 říká, že když něco potřebuje, zajede si do většího města. Také mě zajímalo, co respondentům chybí. Objevují se tu věci jako bankomaty (respondentka 1), restaurace nebo občerstvení (respondentky 5 a 7) a veřejný prostor, sportovní centrum pro dospělé (respondentka 6). Zbytek respondentů tu nic nepostrádá.

Nabídku vzdělání hodnotí především ti, kteří zde navštěvovali základní školu (respondenti 1 a 2) a ti, kteří zde mají děti. První dva respondenti se ve škole setkali s polovičním přijetím, ale ve škole jako takové se jim líbilo. Rodiče, kteří mají děti, si vychvalují zejména nabídku škol, kdy tu je zastoupena jak mateřská, tak základní, střední a základní umělecká škola. Respondent 8, který ve městě bydlí nejkratší dobu a žádnou školu zde nenavštěvoval, vzdělání nijak nekomentoval.

Lékaře ve městě mají respondenti 1, 4 a 7. S jejich službami ale spokojeni nejsou. „*Hrůza, katastrofa.*“ (respondent 4), „*Přijít s diagnózou a říct, co potřebuješ.*“ (respondentka 7).

Zbytek z nich zde lékaře nikdy neměl, anebo měl, ale po špatné zkušenosti jej změnil.

Nikdo z dotázaných nevyužívá kulturních akcí, které pořádá město. Je zde otázkou, zda na to má vliv chování Čechů k nim, které se ukázalo v předchozích aspektech, nebo jejich osobní nátura, protože někteří z nich odpověděli, že tyto akce vůbec nevyhledávají, nejsou pro ně důležité nebo nemají rádi společnost jiných lidí. Ti, kteří mají malé děti, rádi navštěvují místní tradiční loutkové divadlo. Respondentka 7 občas zajde na ples a jednou byla na koncertu v místní kapli.

- **Češi**

Hodnocení obchodů, služeb a vybavenosti se u Čechů shoduje s cizinci. „*To základní, co člověk k životu potřebuje, tady dostane.*“ (Respondentka 6). Respondenti jsou spokojeni s velkou nabídkou obchodů a služeb, kde zmiňují potraviny, večerky, vinařství, kadeřnictví, papírnictví, knihovnu a podobně. Čeští respondenti byli ve vymýšlení toho, co jim zde chybí, kreativnější. Postrádají zde pizzerii, fast food, restauraci, kluby, kavárny, fitness centrum, kino, nekuřácké posezení, krytý bazén, bankomaty, spořitelnu a kluziště.

Většina respondentů zde alespoň nějakou školu navštěvovala, nebo je navštěvují jejich děti. Jsou spokojeni s nabídkou, ale některým respondentům se ale nelíbí přístup učitelů k žákům, ale i neposlušní žáci v poslední době (respondenti 1, 4, 5 a 7).

S lékařskou péčí je spokojena jen respondentka 4. Zjistila jsem ale, že hodnotí spíše nabídku různých lékařů, než přímo jejich péči. Zbytek respondentů s lékaři není vůbec spokojená a hodně z nich ho raději navštěvuje jinde. „*Co se týče lékaře dospělého, tak to je tak jako spíše lékař-sekretář.*“ (Respondentka 3).

Kulturní vyžití se zde těší větší oblibě než u cizinců, i když to také není nějak výrazné. Respondenti 3, 4, 5 a 7 kulturní akce využívají, chodí do divadla, na plesy, na výstavy. Zbytek respondentů uvádí, že pro ně toto vyžití není vůbec důležité.

#### 4.3.7. Volný čas

- **Cizinci**

Volnočasové aktivity respondentů 1 a 2 (mladší ročníky) se točily okolo sportu. Tito dva respondenti ale zase spolu s respondenty 4 a 8 vůbec nevyužívají cyklostezku. Vyskytuje se zde spokojenost s místní cyklozastávkou U Apače, kam chodí respondenti 2, 4, a občas respondent 8.

Všichni respondenti uvádí, že nemají moc volného času. Respondenti 7 a 8, kteří hodně pracují, se shodli, že nejraději tráví volný čas doma.

Vyloženě nespokojená je respondentka 5, které přijde nabídka aktivit nedostačující.

Ze sekce „sociální vztahy“ jsem se dozvěděla, že volný čas respondenti tráví nejraději sami, s hodně blízkými přáteli a s rodinou. Nevyhledávají místa, kde je moc lidí.

- **Češi**

Respondenti tráví svůj volný čas každý jinak. Chodí na hřiště, workout hřiště, běžeckou dráhu, volejbal, na cyklostezku, procházky se psem a na basketbalové hřiště. Celkově je jejich okruh aktivit rozmanitější než u cizinců.

S nabídkou volnočasových aktivit jsou spokojení, i když ne všichni je využívají. Volný čas nejraději tráví s přáteli a rodinou. „*No jako volnočasový aktivity ve městě jako úplně nevyužívám. Nemám na to čas.*“ (Respondentka 3).

Ani jeden z respondentů, stejně jako u cizincům nenavštěvuje místní písák.

#### 4.3.8. Celková spokojenost

- **Cizinci**

Spokojenost s městem jsem se dozvěděla již z úvodní otázky, kde vyloženě spokojená je jen respondentka 5, která je zde nejdéle a navíc je Slovenka, která má k Čechům blíže respondenti s jinými státními občanstvími. Nejméně spokojení jsou respondenti 2, 3 a 8, kteří město chtějí opustit.

Ve městě se nejvíce jako doma cítí ti respondenti, kteří zde jsou již delší dobu. Nejhorší toto hodnotí respondent 8, který se zde jako doma necítí vůbec. „*Ale jako doma to tady není. Vůbec.*“ (Respondent 8).

- **Češi**

Všichni respondenti, kromě respondenta 7, kterému Smiřice nepřirostly nikdy k srdci, jsou s žitím ve městě spokojeni. Všichni respondenti, i respondent 7, považují Smiřice za domov.

#### 4.4. Shrnutí a zodpovězení výzkumných otázek

Odpovědi respondentů se lišily jak u cizinců, tak Čechů. Roli zde hrálo více faktorů, subjektivní, objektivní, sociální i fyzické (Amérigo, Aragones 1997).

Odpovědi jednotlivých cizinců a Čechů, kteří hodnotili aspekty rezidenční spokojenosti, jsem podrobně zpracovala v předchozí části.

Nejvíce ze všech aspektů rezidenční spokojenosti se lišily sociální vztahy, které se dále prolínají i s jinými aspekty a ovlivňují je. Z analýzy výsledků je patrné, že se cizinci nesžili s Čechy a to se ukazuje na sousedských vztazích, kdy cizinci a Češi žijí vedle sebe, ale ne spolu. Cizinci raději tráví volný čas ve své komunitě, s rodinou nebo sami. Vyhýbají se kulturním akcím, chtějí se odstěhovat a promítá se to i na hodnocení celkové spokojenosti a toho, zda se ve městě cítí jako doma. Největší roli zde hraje jistě neúspěšná integrace cizinců do místní společnosti a uzavřenost Čechů, jak již bylo



zmíněno Drahozalem (2006). Je vidět rozdíl mezi spokojeností těch, kteří zde jsou kratší dobu a těch, kteří zde žijí déle, nebo v případě respondentky 5, která je ze Slovenska a má k české kultuře nejbliž. Jsou zde ale i aspekty, na kterých se obě skupiny respondentů víceméně shodly – bezpečnost, doprava, čistota města, obchody a služby. Respondenti jsou ve městě spokojeni s více aspekty. Nejvíce jsou spokojeni s dopravou, čistotou města a obchody, službami a občanskou vybaveností, i když se nedá říct, že by byli spokojeni úplně se vším. Roli zde hrají osobní preference jednotlivých respondentů. V bydlení, sociálních vztazích, bezpečnosti a celkové spokojenosti hrají roli také osobní preference, ale i věk, pohlaví, rodina a další.

Naprosté většině respondentů se ve městě nelíbí nově vydlážděné náměstí, nejsou spokojeni s průjezdem kamionů městem, špinavým koupalištěm pískovna a lékařskou péčí. Naopak se většině líbí umístění města mezi Jaroměří a Hradcem Králové, kam si můžou v případě potřeby zajet, nabídka obchodů, služeb, vzdělání a sportovišť.

Podle celkové analýzy výsledků by se dalo říct, že jsou ve Smiřicích spokojenější Češi, kteří se tu i cítí jako doma.

Z rozhovorů a i z vlastní zkušenosti jsem také neměla pocit, že by se město nějak snažilo cizincům pomoci. Kdyby se město víc angažovalo, pořádaly různé akce, kurzy češtiny a další, pravděpodobně by to mohlo integraci cizinců pomoci. Jak již bylo ale zmíněno ve studii Rákoczyové a Trboly (2008), která ukázala, že města nevnímají cizince jako cílovou skupinu. Dalo se tedy předpokládat, že malé Smiřice na tom budou stejně.

## Závěr

Ve své bakalářské práci jsem se zaměřila na dvě odlišné skupiny obyvatel ve Smiřicích. Na cizince a Čechy. U těchto skupin jsem zjišťovala rezidenční spokojenost.

V teoretické části své práci jsem představila pojmy rezidenční spokojenost, rezidenční prostředí, kvalitu života, cizinec a integraci cizinců. Dále jsem uvedla některé studie, které se podobnými tématy zabývali. V metodologické části jsem představila postup při kvalitativním výzkumu své práce a položila si výzkumné otázky.

V teoretické části jsem analyzovala data, která jsem dostala díky polostrukturovaným rozhovorům s respondenty. Hodnocení jednotlivých aspektů jsem dělala zvlášť pro cizince a pro Čechy, aby vše bylo přehlednější a lépe šly zodpovědět výzkumné otázky. U odpovědí jednotlivých respondentů byly znát subjektivní i objektivní faktory, které ovlivnily jejich spokojenost.

Při zodpovídání výzkumných otázek jsem zjistila odlišnosti i podobnosti ve spokojenosti jednotlivých skupin. Nejvíce se rozcházel sociální vztahy, které v závěru ovlivňovaly i jiné aspekty rezidenční spokojenosti, jako je spokojenost s kulturním vyžitím, trávením volného času, spokojeností s bydlením a také celkovým hodnocením života ve městě. Na jedné straně jsou spokojení Češi, kteří mají sociální vztahy skvělé, znají své sousedy, většina ráda chodí na kulturní akce, tráví čas i s někým jiným než s rodinou nebo sami a na odchodu z města spíše neuvažují. Na druhé straně cizinci, kteří do života nezapadli, sousedy neznají, kulturní akce nevyhledávají, čas tráví většinou ve své komunitě, s rodinou nebo přáteli a odchod z města velmi vážně zvažují.

Na druhé straně tu jsou i pozitivní výsledky, kdy se obě skupiny shodli na hodnocení dopravy a nabídce obchodů a služeb.

Na začátku práce jsem také uvažovala nad tím, jak se bude lišit rezidenční spokojenost cizinců a Čechů. Předpokládala jsem, že budou cizinci spokojenější s čistotou města a dopravou. S čistotou města opravdu jsou spokojenější, kdy ale šlo jen o rozdíl několika nesouhlasných komentářů. S dopravou ale byly spokojeny obě skupiny, které měly i výtky. Také jsem předpokládala, že právě neznalost jazyka, dlouhé dny strávené v práci a nedostatek času, budou mít vliv na horší hodnocení

sociálních vztahů, kulturního vyžití a trávení volného času cizinců. Z analýzy výsledků se dá soudit, že tyto věci mají určitý vliv na hodnocení spokojenosti. Cizinci, kteří jsou celé dny v práci, mají málo volného času a neovládají jazyk, se špatně začleňují do společnosti a to pak negativně ovlivňuje jejich spokojenost. Po rozhovorech bych ještě jako věc, která může jejich spokojenost ovlivnit, uvedla dobu, jakou tady cizinci strávili a státní občanství.

V průběhu výzkumu jsem neměla žádné větší problémy, po prvním rozhovoru jsem trochu upravila scénář a při některých rozhovorech s cizinci musela mluvit pomaleji, než jsem zvyklá a někdy vysvětlovat věci, kterým respondenti nerozuměli.

Myslím si, že uvedená problematika by mohla pomoci městu, které by se mělo začít snažit podporovat integraci cizinců do společnosti, ale i rozvoji města jako takového a zlepšit kvalitu života všech obyvatel bez ohledu na státní příslušnost.

## Seznam použité literatury

1. Adduow O.G. 2012. *Integration of imigrants in Finland*. Diaconia University of Applied Sciences. Helsinki, 53 pp. Bachelor degree thesis [online]. [cit. 2017-05-05]. Available from:

[https://publications.theseus.fi/bitstream/handle/10024/39514/Obeng\\_Godfred.pdf?sequence=1](https://publications.theseus.fi/bitstream/handle/10024/39514/Obeng_Godfred.pdf?sequence=1)

2. Adriaanse, C. C. M. 2007. Measuring residential satisfaction: a residential environmental satisfaction scale. *Journal of Housing and the Built Environment*. [online]. [cit. 2017-03-02]. Available from:  
<https://link.springer.com/article/10.1007/s10901-007-9082-9>

3. Amérigo, M., K. I. Aragonés. 1997. A theoretical and methodological approach to the study of residential satisfaction. *Journal of environmental psychology* 17(1): 47-57.

4. Český statistický úřad. 2016. Tab. 455 Smiřice. Český statistický úřad [online]. [cit. 2017-05-05]. Dostupné z:  
[https://www.czso.cz/csu/czso/domov?p\\_p\\_id=3&p\\_p\\_lifecycle=0&p\\_p\\_state=maximized&p\\_p\\_mode=view&\\_3\\_struts\\_action=%2Fsearch%2Fsearch&\\_3\\_redirect=%2Fc%2Fportal%2Flayout%3Fp\\_1\\_id%3D20137706%26p\\_v\\_1\\_s\\_g\\_id%3D0&\\_3\\_keywords=smi%25%99ice&\\_3\\_groupId=0](https://www.czso.cz/csu/czso/domov?p_p_id=3&p_p_lifecycle=0&p_p_state=maximized&p_p_mode=view&_3_struts_action=%2Fsearch%2Fsearch&_3_redirect=%2Fc%2Fportal%2Flayout%3Fp_1_id%3D20137706%26p_v_1_s_g_id%3D0&_3_keywords=smi%25%99ice&_3_groupId=0)

5. Dluhošová, H. 2010. „Koncepce integrace cizinců v České republice.“ Pp 8-13 in Aktuální výzvy v oblasti integrace cizinců. Pardubice: Magistrát města Pardubic

6. Drahozal, J. 2006. *Integrace cizinců v České republice*. Katedra sociální pedagogiky, Masarykova Univerzita. Brno, 69 pp. Bakalářská práce. [online]. [cit. 2017-05-05]. Dostupné z: [https://is.muni.cz/th/104278/pedf\\_b/BAKALARSKA\\_PRACE\\_2006.pdf](https://is.muni.cz/th/104278/pedf_b/BAKALARSKA_PRACE_2006.pdf)

7. Dvořáková, N. 2010. Kvalita života/Quality of life. [online]. [cit. 2017-05-05]. Dostupné z:  
[https://web.natur.cuni.cz/ksgrrsek/novyurrlab/user/documents/petra/Komunity\\_2009/12\\_Kvalita\\_zivota.pdf](https://web.natur.cuni.cz/ksgrrsek/novyurrlab/user/documents/petra/Komunity_2009/12_Kvalita_zivota.pdf)

8. Elvira, M. 2013. „Quality Of Life: Everyone Wants It, But What Is It?“ *Forbes* [online]. [cit. 2017-05-05]. Dostupné z: <https://www.forbes.com/sites/iese/2013/09/04/quality-of-life-everyone-wants-it-but-what-is-it/#e54785e635d6>
9. Gabriel, Z., A. Bowling. 2004. „Quality of life from the perspectives of older people.“ *Ageing and Society* 24 (05): 675-691.
10. Hamplová, D. 2004. *Životní spokojenost: rodina, práce a další faktory*. Praha: Sociologický ústav Akademie věd České republiky.
11. Hendl, J. 2006. „Kvalitativní výzkum v pedagogice.“ *Současné metodologické přístupy a strategie pedagogického výzkumu*. [online]. [cit. 2017-05-05]. Dostupné z: <http://web.ftvs.cuni.cz/hendl/metodologie/kvalvyzkpedhendl.pdf>
12. Hofírek, O., M. Nekorjak. 2009. „Vietnamští imigranti v českých velkoměstech – integrace přistěhovalců z Vietnamu.“ Pp 161-194 in Miroslava Rákoczyová a Robert Trbola (eds.) *Sociální integrace přistěhovalců v České republice*. Praha: SLON.
13. Hrušková, T. 2010. „Pohled tří generací na život v městské části Praha – Kunratice.“ *Suburbanizace*. [online]. [cit. 2017-04-01]. Dostupné z: [http://www.suburbanizace.cz/analyzy/HRUSKOVA,\\_T.\\_\(2010\)\\_Pohled\\_tri\\_generaci\\_n\\_a\\_zivot\\_v\\_mestske\\_casti\\_Praha\\_-\\_Kunratice.\\_Suburbanizace.cz,\\_14.10.2010.pdf](http://www.suburbanizace.cz/analyzy/HRUSKOVA,_T._(2010)_Pohled_tri_generaci_n_a_zivot_v_mestske_casti_Praha_-_Kunratice._Suburbanizace.cz,_14.10.2010.pdf)
14. Kašuka, L. 2005. „Proč jsou cizinci současným největším českým problémem.“ [online]. [cit. 2017-04-02] Dostupné z: <http://www.nwoo.org/2015/02/04/proc-jsou-soucasnym-nejvetsim-ceskym-problemem-ukrajinci/>
15. Königová, M., N. Adamičková. 2016. „Ukrajinců je v Česku dvakrát víc než Vietnamců a třikrát než Rusů.“ *Novinky*. [online]. [cit. 2017-05-05]. Dostupné z: <https://www.novinky.cz/domaci/391994-ukrajincu-je-v-cesku-dvakrat-vic-nez-vietnamcu-a-trikrat-vic-nez-rusu.html>
16. Lu, M. 1999. „Determinants of Residential Satisfaction: Ordered Logit vs. Regression Models.“ *Growth and Change* (30): 264-287.

17. Pacione, M. 2003. „Urban environmental quality and human wellbeing—a social geographical perspective.“ *Landscape and urban planning* 65(1): 19-30.
18. Pacione, M. 2009. *Urban geography: A global perspective*. London: Routledge.
19. Rákoczyová, M., R. Trbola. 2008. *Lokální strategie integrace cizinců v ČR I*. Praha: VÚPS, vvi Praha.
20. Rákoczyová, M., R. Trbola 2010. *Vybrané aspekty života cizinců v České republice*. Praha: VÚPS, vvi Praha.
21. Temelová, J., N. Dvořáková, A. Slezáková. 2010. „Rezidenční spokojenost seniorů v proměňujících se čtvrtích Prahy.“ *Sociální studia/Social Studies*: 7 (3).
22. Volák, M. 2015. „Historie města Smiřic.“ [online]. [cit. 2017-01-05] Dostupné z: <http://www.mestosmirice.cz/files/cla-cz-208-1688.pdf>
23. Vidrna, J. 2015. „Soužití s cizinci.“ *The Business Soirée*. [online]. [cit. 2017-05-09]. Dostupné z: <http://www.akdpp.cz/publikacni-cinnost/souziti-s-cizinci/>
24. Weidemann, S., J. R. Anderson. 1985. „A conceptual framework for residential satisfaction.“ *Home environments*, (153-182).

## **Internetové odkazy**

1. <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1999-326>
2. <http://www.mestosmirice.cz/default.php?id=14&ai=3&lang=cz&idk=879.1247132874&idka=>
3. <http://slovník-cizich-slov.abz.cz/web.php/slovo/kvalita-zivota>
4. [http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Quality\\_of\\_life\\_indicators](http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Quality_of_life_indicators)
5. [http://cestovani.lidovky.cz/na-cem-se-cizinci-shodnou-cesi-jsou-pod-pantoflem-a-chlubi-se-mobily-1dx-/aktuality.aspx?c=A130530\\_144435\\_aktuality\\_mc](http://cestovani.lidovky.cz/na-cem-se-cizinci-shodnou-cesi-jsou-pod-pantoflem-a-chlubi-se-mobily-1dx-/aktuality.aspx?c=A130530_144435_aktuality_mc)

## Přílohy

### Příloha č. 1 – Scénář k rozhovoru

Obecná otázka: Popište mi, prosím, jak se vám žije ve Smiřicích?

#### Bydlení

- Popište mi, prosím, vaši spokojenost s bytem/domem, ve kterém bydlíte? Řekněte mi o věcech, které vám vyhovují, nebo naopak které vám vadí.
- Hodláte ve městě zůstat, nebo plánujete stěhování jinam? Proč?
- Zkuste se zamyslet nad tím, co by zlepšilo vaši spokojenost s bydlením?

#### Sociální vztahy

- Zkuste mi popsat Vaše vztahy se sousedy. Kolik jich znáte? S kolika udržujete pravidelný kontakt?
- Jak moc je pro Vás důležité znát lidi z Vašeho okolí?
- Zkuste se zamyslet i nad tím, s kým trávíte volný čas. Jsou to lidi z okolí?
- Popište mi, prosím, Vaše vztahy s nově přistěhovanými obyvateli?
- Jak moc je pro vás důležité seznamování se s novými lidmi? Zamyslete se i nad tím, zda se rádi seznamujete a jestli Vám jde seznamování samo.

#### Bezpečnost

- Zkuste se zamyslet nad bezpečností ve Smiřicích. Cítíte se zde bezpečně?
- Jaký máte názor na nově umístěnou policejní stanici v centru města? Zamyslete se i nad jejími výhodami a nevýhodami? Cítíte se díky ní bezpečněji?
- Jsou ve Smiřicích nějaké části, kam se bojíte chodit? Co byste v takovýchto lokalitách změnili?
- Co by ve městě zlepšilo Váš celkový pocit bezpečí ve městě?

#### Doprava

- Jak hodnotíte dopravu ve městě?

- Které dopravní prostředky využíváte nejčastěji?
- Vyhovuje Vám četnost spojení vlaků a autobusů?
- Je ve městě dostatek míst k parkování? Pokud ne, kam byste je umístili?
- Popište mi prosím, jak jste spokojeni s průjezdností města?

#### Čistota města

- Jak hodnotíte čistotu města a ulic? Stará se o to město dostatečně?
- Popište mi, prosím, jak jste spokojeni s čistotou ovzduší?

#### Obchody, služby a občanská vybavenost

- Jak hodnotíte obchody a služby ve městě? Jejich množství, dostupnost apod.?
- Zkuste se zamyslet nad možnostmi vzdělání ve Smiřicích. Popište mi prosím, jak jste spokojeni s nabídkou škol (mateřská škola, základní škola, střední škola, ZUŠ)
- Jak hodnotíte lékařskou péči? Navštěvujete lékaře zde nebo dojíždíte jinam?
- Využíváte nabídky kulturních akcí ve městě? Jak často navštěvujete Dvoranu nebo Loutkové divadlo?
- Jak moc je pro Vás důležité kulturní vyžití ve městě?

#### Volný čas

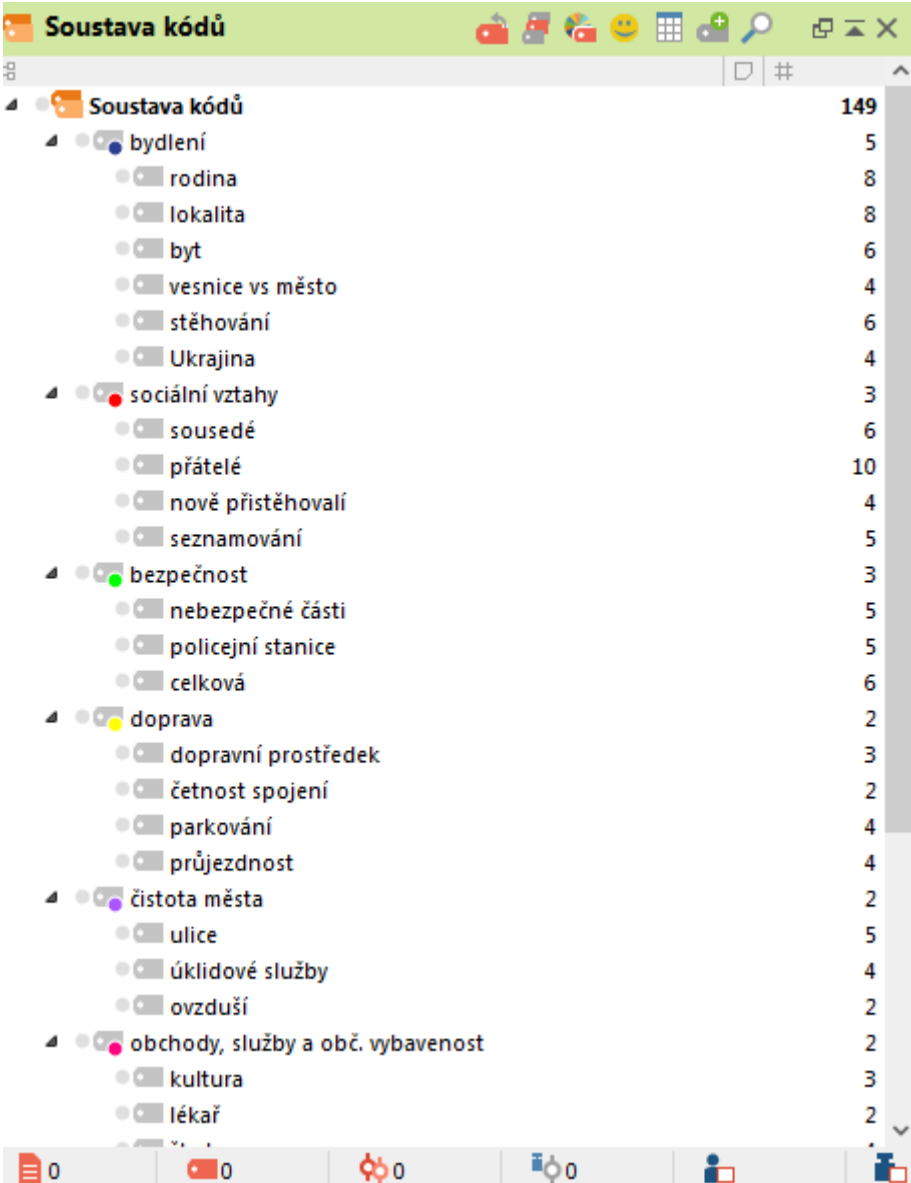
- Popište mi, prosím, Vaši spokojenost s nabídkou volnočasových aktivit ve městě? Které z nich využíváte? Jak moc je pro vás nabídka aktivit důležitá?
- Jak hodnotíte nabídku sportovních aktivit a sportovišť? Zkuste se zamyslet jak nad výhodami, tak i nevýhodami.
- Jak moc jste spokojeni s cyklostezkou a písákem?

#### Celková spokojenost

- Popište mi prosím věci, které Vám ve městě chybí.
- Cítíte se ve Smiřicích jako doma?
- Jak byste zhodnotili Vaši celkovou spokojenost s městem?



## Příloha č. 2 – Ukázka kódování v programu Maxqda 12



The screenshot displays the 'Soustava kódů' (Code System) window in Maxqda 12. The interface features a tree view on the left and a list of codes on the right. The tree view is expanded to show the following structure:

- Soustava kódů (149)
  - bydlení (5)
    - rodina (8)
    - lokalita (8)
    - byt (6)
    - vesnice vs město (4)
    - stěhování (6)
    - Ukrajina (4)
  - sociální vztahy (3)
    - sousedé (6)
    - přátelé (10)
    - nově přistěhovalí (4)
    - seznamování (5)
  - bezpečnost (3)
    - nebezpečné části (5)
    - policejní stanice (5)
    - celková (6)
  - doprava (2)
    - dopravní prostředek (3)
    - četnost spojení (2)
    - parkování (4)
    - průjezdnost (4)
  - čistota města (2)
    - ulice (5)
    - úklidové služby (4)
    - ovzduší (2)
  - obchody, služby a obč. vybavenost (2)
    - kultura (3)
    - lékař (2)

The bottom of the window shows a taskbar with several icons and a status bar with the number '0' next to each icon.

### **Příloha č. 3 – Přepis rozhovoru**

Tazatel (T.): Takže, my se známe, tak se nemusím představovat, ale chci teda říct, že tohleto je za účelem, ehm, nebo prostě to je k bakalářské práci na téma Rezidenční spokojenost cizinců a Čechů ve Smiřicích. Je to plně anonymní, nebudu tam zmiňovat tvoje jméno, žádný údaj. Jenom bych se chtěla zeptat, takhle, chci se zeptat, dáš mi svolení s nahráváním tohodle rozhovoru?

Respondent (R.): Určitě.

T: Dobře. A úplně na začátek, řekla bys mi, kolik ti je let?

R: 25

T: Dobře. Tak úplně první otázka. Mohla bys mně popsat, jak se ti žije ve Smiřicích? Nějaký poznatky, něco prostě...jestli můžeš vypíchnout.

R: No tak, žiju tu už skoro 10 let, s rodiči. Jsem tu spokojená tak v rámci možností.

T: Jenom takhle? Nebo máš i nějaké sourozence?

R: Jo i s bratrem, mladším.

T: Jasně.

R: Na Ukrajině jsme ještě bydleli ve společné domácnosti s babičkou a pak jsme se odstěhovali sem do paneláku. V současné době bydlím v paneláku. Ve druhém poschodí s rodiči a no...jak se mi bydlí. Dřív jsem to vnímala víc, když jsme sem přišli, protože jsem chodila často ven, po obchodech...

T: Se mnou! (smích)

R: A teď to nějak vypouštím, neřeším.

T: Protože chodíš do práce?

R: Ano, ano.

T: Kde trávíš hodně času.

R: Ano.

T: Jasný no. A ještě třeba jak se tam žije rodičům? Nebo bráchovi? Jsou taky spokojený ve Smiřicích nebo...?

R: Myslím si, že ano. Oni obecně nemají rádi velký města, proto jsme i zvolili Smiřice, protože to je něco takový mezi vesnicí a velkoměstem. Není to vyloženě velký město, takže myslím si, že jo...

T: Vesnice...to mi připomíná, jak teď ve Víkendu o nás mluvili jako o malé vesničce. Nechápu, to si to nenastudovali nebo...docela to tady naštvalo lidi...slyšela jsi o tom?

R: Ano.

T: Super. Takže...první blok, teda mám tady těch bloků 8. První blok se zabývá bydlením...

R: Jo.

T: Kde bych se chtěla zeptat...mohla bys mně popsat svou spokojenost s bytem, teda teďka tady mám s bytem nebo domem, ale vím teda, že už bydlíš v bytě...a jestli bys mně teda řekla o věcech, který ti tam vyhovují nebo naopak, který ti tam vadí.

R: Vyloženě byt jako takový nebo...?

T: No...

R: Můžu třeba zmínit, jak máme málo prostoru...

T: Úplně všechno, co tě k tomu napadne, když se řekne spokojenost s bytem nebo tam, kde bydlíš. V podstatě v tom paneláku...

R: Dobrá. Je to...není to přímo...v podstatě takový centrum...

T: Takový skoro centrum.

R: Jo, skoro centrum města...ehm...dosah já nevím pošta, to je jako v dosahu...

T: Všechno v dosahu...

R: Jo. Akorát bydlíme přímo u silnice, takový tý hlavní, která prochází středem. Máme to pár desítek metrů. Takže pro děti, když vběhnout, tak to není tak...to, bezpečný. Toto jako zrovna ne, i třeba kvůli šumu. A co se týče bytu, tak máme malej byt, ehm, určitě bych uvítala víc prostoru, větší pokoje a tak. Jinak panelák mi asi nevadí, takže jsem na něj jako zvyklá...Co se týče prostředí...tak jako taky nebydlím ve smogový oblasti...

T: No jasně...

R: Takže to tady taky není úplně nejhorší. Je u nás spousta zeleně, což je taky jako v pořádku.

T: To je taky pravda.

T: A je tam...není tam fakt nic, co ti vyloženě fakt vadí? Co by bylo úplně nesnesitelný? Kromě teda tý silnice? Asi ne?

T: Myslím si, že ne.

T: Dobře, tak... Hodláš ve městě zůstat nebo plánuješ stěhování někam jinam? A v případě jestli jo, tak proč?

R: No, určitě se jednou chci přestěhovat. A proč? No, já jsem ti to už určitě říkala. Ale prostě se mi nelíbí chování lidí k nám. Jakože nejen ke mně, ale i rodině a kamarádům z Ukrajiny. Je to teda teď lepší, ale pořád mi to dost vadí.

T: A proč tu teda ještě bydlíš?

R: No... tak mám tady rodinu, je tady přece nemůžu nechat. Jsem taky jeden ze zdrojů příjmů týhle domácnosti. Navíc se mamka stará o babičku. To nejde zatím.

T: To absolutně chápu. A mrzí mě to.

R: Ale jako vracela bych se, to jako zas jo.

T: Dobře. A tak poslední, co v tomhle bloku je, jestli by ses mohla zkusit zamyslet nad tím, co by zlepšilo tvoji spokojenost s bydlením? Kdyby ses nechtěla přestěhovat. Tak co by jako tu spokojenost zlepšilo?

R: Jako myslíš současně?

T: Hm, jo.

R: Co by zlepšilo moji spokojenost s bydlením...

T: Když jsi říkala, že ti tam vaděj ty silnice...

R: Asi trošku velikost bytu...a ta silnice je na nic.

T: Takže, dál tu mám sociální vztahy. Mohla bys mně popsat svoje vztahy se sousedy? Kolik jich znáš? S kolika udržuješ pravidelný kontakt? Anebo další věci, který tě napadnou na tohle téma?

R: Se sousedy...no znám skoro všechny podle vidění. Teda ty ze vchodu... Žádný vztah s nima neudržuju (smích)...

T: Vůbec žádnéj? S nikým?

R: Pozdravíme se na chodbě a to je tak všechno...vzhledem k tomu, že ani nejsem moc doma teď. Takže je to opravdu...že jsem tam teďka...

T: Ani když jsi byla mladší? Nějaký kamarádi?

R: Ne, vyloženě jsem to...no v tom paneláku ne. Ale měla jsem kamarádku, se kterou jsem tam chodila na volejbal...

T: Aha. A proč si myslíš, že to tak je?

R: No tak jako prostě nemáme dobrý sousedský vztahy. I když mi teda nepřijde, že bychom byli nějak konfliktní nebo tak. Spíš jakože... Prostě když jsme se sem přistěhovali, byli jsme pro ně jako vzduch. To jsem nechápala. Teď je to lepší. Ale pořád cítím takovej ten odstup. Jinak tady taky nikdo nikdy nebyl v mém věku, což mě dost štválo.

T: Aha. Takže v podstatě sousedy neznáš, teda jenom prostě...nebo myslím, jako že se s nima jako jenom zdravíš...

R: Jo.

T: Takže s nima neudržuješ nějaký pravidelný kontakt.

R: Ne...

T: Ani s jedním? Ani třeba s těma, co máte hnedka...no hnedka na patře

R: Ne no.

T: A co třeba rodiče?

R: No rodiče už vůbec ne.

T: Dobře.

R: My zrovna máme sousedy, kde není zrovna jako...nic...jediný na patře jsou s námi vlastně, nebo ve stejném věku třeba s rodičema...ale ne no...

T: Jasně.

R: Všude jsou důchodci, tam není jako kdo...

T: Dobře. Dál, jak moc je pro tebe důležité znát lidi z tvého okolí? Jelikož jsi tady třeba říkala, že s Lúcou sis tady psávala, vím, že jsi znala hodně lidí tak celkově...tak jestli je to pro tebe důležité to...znát se s lidma právě z Hradce?

R: No dřív to pro mě bylo asi důležitý...ale teď spíš jako...mám jakoby pracovní kolektiv v Hradci. Taky spolužáky z vejšky. I vzhledem k tomu, že jako kamarádi a spolužáci se stěhují a takže už to není tak jakoby frekventovaný.

T: Jasný. Dobře. A mohla by ses zamyslet i nad tím, s kým trávíš volnej čas? Jsou to lidi z okolí nebo právě zas naopak z práce?

R: Spíš z práce a školy.

T: Takže se to v podstatě od té doby, co jsi tady, nějak změnilo? Říkala jsi, že si znala víc lidí.

R: No jakoby...pokud jsem studovala na střední, tak to vlastně byli lidi z mého okolí, protože tam chodili i ze Smiřic, ale od té doby, co pracuju, tak jakoby...teda neříkám, že se jako nestýkám s lidmi z okolí, ale určitě je to méně časté.

T: A určitě i s méně lidma, předpokládám.

R: Tak, tak.

T: Takže se zmenšil ten okruh přátel...

R: Ano.

T: Jsem teda ráda, že v něm sem (smích).

R: No jasně (smích).

T: No a mohla bys mně popsat, jaký máš vztahy s nově přistěhovalými obyvateli? Tím teďka myslím, jak je teď ta...my tomu říkáme staročeská vesnice. Tak tam je hodně lidí, anebo tam směrem na Černožice...?

R: Neznám.

T: Neznáš tam vůbec nikoho?

R: Ne, ale vím, že rodiče tam znaj jednoho pána. Jakože ho znaj, ale nějaký bližší vztah...to nevím. Nevím, když potřebuje něco, tak mu taťka pomůže a tak...

T: Jasný.

R: Tak jako to jo, ale já toho času moc nemám a nevidám se...

T: Jasně. Jak moc je pro tebe důležité seznamování se s novými lidmi? Zamyslela by ses i nad tím, zda se ráda seznamuješ a jestli je pro tebe...jestli ti jde seznamování samo?

R: Jo to mi nevádí. Ale seznamuju se s novými lidmi v rámci...určitě ne v rámci bydlení. Nebo jako v rámci sousedů. Spíš ty lidi potkávám díky, já nevím, práci, škole.

T: Jasně. Takže ve Smiřicích jako...takhle, poznáváš ve Smiřicích nějaký nový lidi?

R: Ne, vůbec.

T: Takže ty máš v podstatě ten okruh starých přátel, teda v uvozovkách starých přátel a nový lidi z práce...

R: Z práce a školy no.

T: Nebo...

R: No mám jako nové přátele jakoby v Hradci, když se sejdeme jako parta, tak poznám jakoby další lidi.

T: Takže seznamování není problém.

R: Ne.

T: Dobře, tak, další blok, bezpečnost. Mohla by ses zamyslet nad tím, jestli je...nebo nad bezpečností ve Smiřicích? Cítíš se tady bezpečně?

R: No, asi jo...

T: Měla jsi třeba někdy nějaký problém s někým, kdo by ohrožoval tvoji bezpečnost? Já třeba jo.

R: No když jsem byla mladší a jezdila jsem sem za druhou babičkou, tak jsem měla problém. Teda nejenom já...no problém se sousedním vchodem, kde žili Romové a to bylo docela častý, protože...

T: A kolik jich tam žilo? Jako nějaká rodina?

R: No rodina.

T: Jedna?

R: No a ty trošku jako to...dělali problémy. Měli hodně konflikty spíš jako s bráchou. Ale od té doby myslím, že ne...navíc tu je teď nová nějaká ta policejní stanice. Často, když projíždím, tak vidím i jako policisty procházet.

T: Já si teda myslím, že je to lepší...

R: No že se to jako výrazně zlepšilo...

T: No já jsem taky měla takovej podobnej problém...kdysi jsem procházela okolo jedné holky...taková malá...no a jen jsem se na ni koukla, tak ona hned na mě, ať nečumím, řekla mi sprostě a plivla mi do vlasů...hnusný...

R: Ono někdy stačí se na ně jen blbě podívat...a oni si to berou hrozně osobně



T: No...přesně. Hodně lidí s nima mělo problém, ale nejenom s nima, byli tam i takový ty...prostě ty jiný rodiny, nebudu říkat jména.

R: Jo, jasně.

T: No ale jako vyloženě s Romama jsem problém neměla no ale...naštěstí.

R: Jo. No oni pak když jdou...v hloučku tak,...

T: Dobře. Tak teďka teda, když jsi zmínila tu policejní stanici, já tady mám na ni přímo otázku. Jaký máš názor na nově umístěnou policejní stanici v centru města a mohla by ses zamyslet i nad tím, jaké má výhody a nevýhody? Cítíš se díky ní bezpečněji?

R: Cítím, beru to jako dost dobrý umístění. Úplně nejlepší jako! Je to úplně v centru a mám i pocit, že zrovna v těch místech se...no kdysi se tam scházeli nějaký pochybný lidi...jakože i večer a o víkendu po diskotékách. Takže si jako myslím, že místo ideální. Někdo k tomu může mít jako výhrady, jako třeba ty mladší nebo tak ale.

T: Mladší? Vždyť nejsi tak stará (smích).

R: Ta lokalita je suprová určitě bych ji nedala jinam. Víš jak, kdyby to bylo na okraji města, tak je to k ničemu.

T: No to je pravda, tady to maj všechno na očích. Navíc tam jsem zjistila, že tam jsou kamery a navíc jsou i na více místech. A všimla sis třeba nějaké větší aktivity těch policajtů?

R: No, že právě když projíždím, tak je vidím hlídkovat ve městě...třeba jde dvojice, což jako dřív nebývalo, abych potkávala policisty...a taky se mi líbí, jak tam jsou ráno...u přechodu a zastavují dopravu kvůli dětem, co jdou do školy.

T: To je pravda! Když jsem byla já malá, mamka se mě bála přes tu cestu pouštět!

R: Jo!

T: A nějakou nevýhodu?

R: No hodně lidí říkalo, že no že choděj po městě jen proto, aby rozdávali nesmyslný pokuty...tak nevím...mně se to ještě nestalo...no a ještě u Brože zabíraj místo na parkování.

T: Jo? To mi ani nepřišlo.

R: No já to jako kvůli parkování беру...nebo jako nemůžu na to nic jako říct, protože nevím dispozice a tak. A ty pokuty mně jako nevaděj. Od známýho vím, že oni musí za ten den, nebo nevím, za jak dlouho...no musej ukázat, pokud opravdu porušej přestupek, tak oni musej udělit co nejvíc... Oni maj prostě taky nějaký sledovaný počet udělených pokut, a protože se teď pohybuju víc v Hradci a ještě víc vnímám, jak lidi jezdí autem, parkujou a tak dále.

T: Jo.

R: No tak jen ať jim tu pokutu daj (smích).

T: (smích) Jasně.

R: Člověk si pak uvědomí, že stojí na nesprávným místě. Nebo hele jako...

T: Jasný no.

R: Já jsem v životě pokutu nedostala a jezdím už pár let...jsem slušnej řidič. No víš jak, oni pak zaparkujou na takových blbých místech...jako jednou může být nějaká mimořádná ta, jakože zaparkujou blbě...ale můžou to být lidi, co to dělaj pravidelně...tak ať se nad sebou zamyslej.

T: Jo. Mně třeba vadí, když parkujou před krámem na přechodu...no to jako nemůžu vystát...No. Jsou ve Smiřicích nějaké části, kam se bojíš chodit? A co bys v takových lokalitách změnila?

R: Ty jo, teď nevím. Teď se jako...dřív jsem chodila na procházky, tak jsem vnímala...nebo báli jsme se chodit do parku.

T: No jasně! Já jsem se bála do parku třeba večer, fakt jsem se tam bála

R: Jo, jo, to bylo jako vyloženě odstrašující místo...teď mám pocit, že se to hodně změnilo teďka, přemýšlím. Jinak já jsem třeba v životě nevstoupila na Zderaz sama. Tam se bojím i teď.

T: To já taky ne.

R: To bylo pro mě jako zakázaný území, něco jako Bronx z New Yorku, prostě místo, kam bych nešla

T: To je pravda.

R: Taky ten park ty jo a na Zderaz bych prostě sama nešla. A teď mě asi nic jinýho nenapadá.

T: Jo, ale teď tam jsou už kamery, tak je to snad lepší. Dobře. A ten park taky no, s tím souhlasím. Scházej se tam pochybný existence (smích), tak nevím. A poslední v tomhle bloku je, co by ve městě zlepšilo tvůj celkový pocit bezpečí? Jestli kromě té stanice ještě něco? Něco, co by se tam dalo zlepšit?

R: No nějak ohlídat ten park, možná lepší osvětlení v parku asi. No protože jako kamery se tam asi objevily na více místech, tak si myslím, že i tam jsou. Ale nevím. Možná to osvětlení no, nevím jestli...Ve všech ulicích by se mělo zlepšit. To osvětlení pouliční.

T: Dobře, tak, další je doprava. Jak hodnotíš dopravu ve městě? Celkově prostě jak je tvůj názor na dopravu teďka?

R: No tak teďka akorát co mě napadlo, že když jsou nějaký objížďky, nebo prostě opravy silnic, tak ve Smiřicích je to prostě znát, protože tady jezdí samej kamion a je to nebezpečný prostě. Jak jezděj různý kamiony, nákladáky víc než asi jak to bylo předtím

T: Jo no. Mně přijde, že tam celkově jezdí víc aut a kamionů než dřív.

R: No a ještě ty kamiony s cukrovou...

T: Řepou?

R: Jo řepou! Prostě pak když vidím, jak jsou poházený řepy po zemi, to někoho mohlo trefit no a jako byl by mrtvej.

T: No a jinak co si myslíš, jezďej řidiči bezpečně? Nebo jezďej jako prasata?

R: Ne, ne. Oni tím, že vidí, že projíždí středem, tak jsem se nesetkala, že by...no jezďili hrozně. Tak snad asi jako...že...nic hrozného. Jezďím autem denně a neviděla jsem zrovna ve Smiřicích nějakej. Za Smiřicema už jo, jak se jede zadem na Hradec. Navíc já vím, že i tam u tý benzinky, tam je ten měřič rychlosti.

T: Jo. A jeden je ještě tam dál. Směrem k nádraží.

R: Jo pravda! U toho sklářství.

T: Dobře. Které dopravní prostředky nejčastěji využíváš? Předpokládám, že to auto.

R: Jo. Dřív vlak, když jsem dojížděla do školy střední. Ted'...

T: A co třeba MHD? Teda ne, autobusy (smích).

R: Ty jo, těma jsem nikdy nejela.

T: Tys nikdy nejela autobusem? Fakt ne?

R: Ne.

T: Ty jo.

R: Vždycky vlak. Měla jsem pocit, že to jelo hroznejma oklikama.

T: Tak ono je to asi taky hlavně pro ty, co dojížděj do a ze Skalice, Skaličky a tak. Takže ten vlak je asi výhodnější. Dobře. Vyhovuje ti četnosti spojení vlaků a autobusů? Autobusů teda v tvém případě ne.

R: No mně by už asi ani ty vlaky ted' moc nevyhovovaly. Protože co si pamatuju, tak jezďily každou hodinu nebo hodinu a půl.

T: Jo, každou hodinu. A v deset to třeba nejede vůbec a kdysi tady stavěly i rychlíky. Úplně jako kdysi, když jsme byli malí. Ted'ka prostě to nestojí za nic.

R: Ale myslím si, že spojení jako takový je dobrý, protože spousta lidí využívá těchlech spojů vlakem k dojíždění do zaměstnání, a i když je to ob tu hodinu, tak jim to asi jako vyhovuje.

T: No mně to třeba vadí. Nebaví mě čekat někde o hodinu dřív... Víš jak. Ale mohlo by to být horší. I když by to mohli udělat frekventovanější.

R: Nebo by aspoň mohli udělat to, že by vlak jel třeba v celou a autobus v půl.

T: Jo, přesně. Protože teď jezděj vlastně skoro ve stejnou dobu

R: To by bylo asi ideální, bych řekla.

T: Dobře. Je ve městě dostatek míst k parkování? Pokud ne, kam bys je umístila?

R: Myslím si, že je. Teď už je, protože dřív ne. Ale jako myslím si, že je toho dostatek zatím, protože Hradec taky znám, kam dojíždím a je tam jakoby, nevím, v určitých lokalitách se třeba nedá vůbec zaparkovat nebo jakoby s poplatkem. Takže si myslím, že Smiřice na tom jsou ještě dobře.

T: Pravda. Já jsem šla včera vedle školy a taky tam asi dělaj parkoviště. Nebo něco prostě. Ale asi parkoviště pro rodiče.

R: Jo, to si myslím, že je fajn jako.

T: Dobře. A poslední, mohla bys mně popsat, jak si spokojená s průjezdností města?

R: S průjezdností... no, už jsem to zmiňovala jakoby v té dopravě, kdyby nebyly ty nákladáky a prostě ty nákladní auta, tak myslím, že by to bylo lepší. Někdy jsou Smiřice... nebo ne někdy, zrovna v ten čas, kdy se lidé buď dopravují do zaměstnání, nebo ze zaměstnání, tak je to trochu ucpaný no.

T: Já teď právě přemejšlím, že jsem asi nikdy nezažila úplně ucpaný Smiřice

R: Ale jakoby tahle silnice je hodně rušná.

T: To jo no. Dobře. Čistota města. Jak hodnotíš čistotu města? Třeba v porovnání s nějakým jiným místem, který znáš?

R: Myslím si, že velmi kladně. Já si i všímám, že tu jsou technický služby, úklidový služby. Jsou tam i lidi, který sbírají odpadky. Co se týče popelnic a nepořádku okolo, tak to si myslím, že za náš panelák je to v pohodě. Já si třeba myslím, že je hrozně málo těch popelnic na tříděný odpad. Nebo třeba my máme popelnici na papír hrozně daleko.

Plasty jo, ale většinou je to hrozně nacpaný. Úplně jako. Taky mě štve, že lidi neuměj mačkat prázdný flašky

T: Tak o tom nebudu radši ani mluvit. Protože to mě akorát...

R: Prostě nechápu, co je na tom těžkýho? Zmačkat nebo sešlapat flašku. My třeba sbíráme víčka, tak tam vyhazujeme jen ten zbytek. Jako je chválihodný, že to teda tříděj, ale akorát to zabírá místo.

T: Jo. A my třeba, jako velká rodina, máme hodně odpadu. A ono to tam je pak úplně narvaný a tak. Dobře. A myslíš si, že se město stará o tu čistotu dostatečně?

R: Myslím si, že ano. Jsou města, který se o to staraj o hodně hůř.

T: No s tím jsem se taky setkala. No a mohla bys mi ještě popsat, jak jsi spokojená s čistotou ovzduší? Teda zaznamenala jsi něco, co by tu čistotu narušovalo?

R: No občas je cítit Danisco, teda teď se to jmenuje jinak. Dupont! Ale to je málokdy. A myslím si, že bydlíme v docela dobrý oblasti. Nebo že jako Hradecko si to docela chválí, co se týče čistoty ovzduší.

T: Tak. Obchody, služby a občanská vybavenost. Jak hodnotíš obchody a služby ve městě? Jejich množství, dostupnost a tak?

R: Tak jako určitě je tady toho víc než dřív. Třeba teď je tady hodně těch večerek, co maj Vietnamci. Jinak jak jsem říkala, je tady všechno. Prostě velký potraviny, večerky, knihovna, pošta, Dvorana, kaple, doktoři, všechno.

T: Jo no.

R: Na to, jak malý město to je, tak je to super. Je tady toho hodně. Třeba vedle Černilov, co je stejně velkej, nemá nic. Tady jsou i fabriky.

T: Dobře. Zkus se zamyslet nad možnostmi vzdělání ve Smiřicích. Zkus mi popsat spokojenost s nabídkou škol od mateřské, přes základní, střední a zuškou?

R: No tak já jsem tady na školy nechodila, ale výběr je tady velkej. To se mi líbí. A taky lokalita. Víš jak. Jako mít základku uprostřed města? Luxus!

T: S tím úplně souhlasím. Já jsem tu na školy chodila všechny, teda kromě střední. A spokojenost.

R: Jo. A taky je hned před školou umělka. Tam chodí hodně brácha. A já jsem tam chodila občas na volejbal. Pamatuješ?

T: No jasně. To byly časy. Teď se chci zeptat na lékařskou péči. Jak jsi tady spokojená s lékařskou péčí? Navštěvuješ lékaře zde nebo chodíš někam jinam?

R: Ale Veru. Ty přesně víš, co odpovím (smích).

T: Jo (smích). Ale potřebuju to mít nahraný.

R: No dobře. Takže doktor tady? Nikdy! Měla jsem s ním hodně špatnou zkušenost, jakože hodně špatnou. Skončila jsem nakonec na pohotovosti. Ale to je jedno...prostě obvod'ák hrůza. Chodím do Hradce.

T: No jo. Co se dá dělat. Není to žádná hitparáda.

R: Vůbec. Takže sem prostě ani omylem.

T: Chápu. Teď ještě kulturní vyžití. Využíváš kulturních akcí, které pořádá město? A je pro tebe kulturní vyžití důležité?

R: No, tak jako vím, že ve Dvoraně jsou občas kulturní akce. Jako divadla a plesy. Mám pocit, že i travesti show.

T: A chodíš tam?

R: Ne, na to nemám čas a ani mě to nějak neláká popravdě no.

T: Dobře. A je to teda pro tebe důležité? Tohle to...kulturní vyžití?

R: Pro mě určitě ne. Nevyhledávám to.

T: Vůbec?

R: Ne. Ale jako určitě to je pro nějaký lidi důležitý.

T: Dobře. Dík. Tak teď volný čas. Mohla bys mně popsat svoji spokojenost s nabídkou volnočasových aktivit? Které z nich využíváš a jak moc je pro tebe tahle nabídka důležitá? Tím myslím třeba... Asi fotbal nehraješ, předpokládám.

R: To ne. Kdysi jsem využívala tenisový kurty, rekreačně. Hřiště jsem kdysi využívala. Na volejbal víš. Jinak teď jako jsem nejradši s přáteli nebo sama doma, na zahradě, v kavárně a tak. Už mě tohle nějak moc nebere. Ale teda jako cyklostezka třeba super. Tam si někdy jedu na kole. Do Jaroměře třeba.

T: Dobře. Jaký hodnotíš nabídku sportovních aktivit a sportovišť. Zamyslelas by ses i nad výhodami a nevýhodami?

R: No teď už to má jen samý výhody. Dřív si děti neměly kde hrát v podstatě. Teď je tu hřiště před školou... to je velký přínos. Hřiště u Apače taky super. Prostě se to super rozjelo.

T: Dobře. Díky. Teď bych se chtěla zeptat, jestli ti ve městě něco chybí. Pokud teda něco takovýho je.

R: Heleď asi vůbec nic. Jak z obchodů a těch...

T: Služeb?

R: Jo. Líbí se mi třeba, že tu nejsou obchodáky. Protože by to určitě zvedlo dopravu.

T: Takže ti tu fakt nic nechybí?

R: Ne. Za vším si můžu dojet do Hradce, kde stejně trávím hodně času.

T: Dobře. Cítíš se ve Smiřicích jako doma?

R: Popravdě?

T: No.

R: Tak na půl. Jako mám tu rodinu, ale to je tak vše. Já vždycky říkám, že jsem nechala srdce na Ukrajině.

T: To mě mrzí.



R: Ne, to je v pohodě. Fakt.

T: Dobře. Děkuji za rozhovor.

R: Není zač.

## **Fotografie č. 1 – Náměstí**



Zdroj: vlastní fotografie

## Fotografie č. 2 – Hřiště



Zdroj: Vlastní fotografie

## Fotografie č. 3 – Základní škola



Zdroj: Vlastní fotografie